

Mitä uskovainen sotamies kertoo

"Valheen avulla voidaan tapattaa vain niitä, jotka eivät mitään ajattele"

3. jalkaväkiprikaatin sotamiehen, kiteellisen maatyömies Erkki Heiskanen haastattelu:

Haastattelija: Mikä on teidän henkilökohtainen kantanne sotaan nähden?

Heiskanen: Minut kasvatettiin pienestä pitäen uskonnon hengessä. Uskonto kieltää nostamasta kättä vihamiestäkin vastaan. Eikä minulla tavallisella maatyömiehellä ole mitään vihottelemista Karjalan tai muiden kansojen työläisiä vastaan. Sanoin jo ensimmäisessä keskustelussa, että minä olin mukana vain sen vuoksi, kun esivalta käski. Minä en ajatellut mitään. Olin vain ja koetin piilottaa pääni kuulilta.

Haastattelija: Onko teillä siten paljon sellaisia sotamiehiä, jotka vain "ovat" eivätkä ajattele mitään?

Heiskanen: Suurin osa sotilasta ei ajattele muuta kuin sitä, että miten hän voisi parhaiten säilyttää päänsä. Oli kyllä sellaisiakin, jotka jo alkaisemmin aavistivat 3. prikaatin tulevan tuhon ja siirtyivät joko Venäjän puolelle tai jäivät lomareisullaan kotinsa. Minun henkeni säilyi aivan kuin luojan salimuksesta sillä, että viime tipassa nostin käteni ylös ja antauduin vangiksi.

Haastattelija: Ettekö kadu vangiksi antautumistanne?

Heiskanen: En. Minä kadun vain sitä, etten jo aikaisemmin huomannut tehdä näin. Jos minä aikaisemmin olisin siirtynyt tälle puolelle, niin olisin säästynyt monilta ikävyyksiltä. Esivallan käskystä minä Aänislinnan valtauksen yhteydessä osallistuin kauppojen tyhjentämiseen. Esivallan edustajan, meidän joukkueen johtajan, vänrikki Mannisen kanssa me kiertelimme talosta taloon ja hävitimme karjalais-

ten työllä ansaittua omaisuutta. Arvoesineet pistimme taskuun me. Olen kuitenkin iloinen, etten tuossa likaisessa hommassa joutunut menemään niin pitkälle, että olisin osallistunut sotavankien rääkkäämiseen ja niiden ampumiseen. Upseerit nimittäin ampuivat Aänislinnan lähettyvillä olevissa metsissä suuren joukon vangiksi saamiaan puna-armeijalaisia.

Haastattelija: Haluatteko vielä lisätä jotain keskusteluunne?

Heiskanen: Ainoastaan erään havainnon Suomen lehtien menettelystä kaikissa kysymyksissä, jotka koskevat Neuvostoliittoa. Kun meillä Suomesa ihmiset kärsivät nälkää, kirjoittavat "Karjalan Viesti" y. m. lehdet Neuvostoliitossa muka vallitsevasta nälästä. Suomen lehdet eivät puhu mitään Suomen armeijan mieshukasta ja asemenetyksistä, mutta kovasti leuhkivat Neuvostoliiton tappioista. Mutta minun mielestäni valheella on lyhyet jäljet. Valheen avulla voidaan tapattaa vain niitä, jotka eivät mitään ajattele.

LYHYITÄ UUTISIA

Ruotsalainen sanomalehti "Ny Dag" kirjoittaa, että Herstadissa Norjassa ovat saksalaiset sotilaat tehneet kapinayrityksen. 17 saksalaista upseeri on erotettu tämän johdosta armeijasta ja 43 saksalaista sotilasta on tuomittu kuolemaan. Pohjois-Norjaan on perustettu uselta leirejä "kurittomia" saksalaisia sotilaita varten. Finnmarkenin sotilasleirillä on m. m. 300-400 saksalaista.

"Suomen Sosialidemokraatti" kirjoittaa, että Helsingissä on huutava puute perunasta. Perunaa voidaan saada ainoastaan sattumalta ja mitättömän pienessä määrässä.

Bernissä ilmestynyt sveitsiläinen sanomalehti "Technische Rundschau" kirjoittaa, että Muurmännin sataman työläisten työntuottavuus on kohonut kuluvan vuoden ensipuoliskolla kolminkertaisesti. Saksalaisten kiivaista lentohyökkäyksistä huolimatta Muurmännin satama toimii säännöllisesti ja välittää suuret määrät Englannista ja Amerikasta Venäjälle saapuvia aseita.

Jugoslavialaisten isänmaanystävien taistelu on saanut niin laajan luonteen, että se sitoo 17 italialaista, 4 saksalaista ja 4 unkarilaista divisioonaa. Kesätaistelujen aikana sissit ovat vapauttaneet miehittäjistä 30 kaupunkia ja kymmeniä pienempiä asutuskeskuksia. Äskettäin isänmaanystävät sytyttivät Sloveniassa tuleen erään naftalähteen, joka antoi saksalaisille joka päivä 80.000 litraa bensiiniä. Tulipalo kesti kaksi viikkoa.

Englannin ilmavoimien toiminta

Lokakuun 20 päivänä Englannin ilmavoimat pommittivat vihollisen sotilaallisia kohteita Hannoverin ja Wilhelmshafenin seuduilla. Yksinäiset lentokoneet ovat heittäneet pommeja Bremenin keskukseen.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
marraskuun 1 p:nä

Lahtarit

Lahtarit pantava tunnustamaan väriä

Hyvin monet sotamiehet kyseivät oudoksuen, miksi rauhan aikana niin terhakat suojeluskuntalaiset ovat rintamalla ollessaan muuttuneet niin vaatimattomiksi, että ovat raksineet pois kivoistaan suojeluskuntansansan ja muutenkin pyrkivät kaitavoin salaamaan sen, että ovat suojeluskuntalaisia.

Suojeluskuntalaisten salamyhjäisyys ei suinkaan johdu vaatimattomuudesta. Se on poliittinen ja muutenkin pyrkivät kaitavoin salaamaan sen, että ovat suojeluskuntalaisia. Suomen vallanpitäjille samoin kuin suojeluskuntalaisille eselleenkin on hyvin tärkeää, että he nyt sota-aikana eivät ulkonaisesti eroa muista sotilaisista, voidakseen sitä helpommin korittaa niitä erikoistehtäviä, joita heille suojeluskuntalaisina annetaan. He salaavat kuulumisensa tuohon huonomaineiseen lahtarijärjestöön seuraavista syistä:

Ensimmäiseksi. Suojeluskuntalaisten päätehtävänä armeijassa on ohranoiminen, toisin sanoen salainen valtiollinen urkinla tavallisten sotilaiden keskuudessa. Tätä vainukoiran virkaan suojeluskuntalaiset luulevat hoivansa parhaiten hoitaa esiintymällä susina lammasten vaateissa.

Toiseksi. Suojeluskuntalaisten toisena päätehtävänä on hitleriläisen sotapropagandan harjoit-

(Jatkuu 2. siv.)

KENELLE NOUSEE "KIRKAS PÄIVÄ"?

"Kyllä tässä alkaa kaikki toiveet mennä..."

Sotamies Heikki Manniselle, joka kaatui Syvärillä, kirjoittaa hänen veljensä Jalmari Manninen, 8 Kpk 0802:

"Kyllä tässä alkaa kaikki toiveet mennä, kun ei taida ikinä enää saada vapaalla jalalla olla... Synkkää on minullekin, jos vielä joutuu tulilinjalle kuoleman kanssa kamppailemaan. Minä senkin olen saanu kahiste kokea minkälaista on siellä etulinjassa..."

Kyllä on ikävää kun sinne kotia pistäytyy. Sinne täytyi heittää kaikki itku silmiin. Kyllä se minunkin mieleni murtui lään pahasti kun lähdin maanantai-iltana. Sinne jäi Tilda ja Helmi lasten kanssa katkeraan itkuun. Arvaat veli, millä mielellä minä lähin tälle taipaleelle. Mutta kaikki on otettava vastaan mitä heille vaan annetaan, kun on jouduttu tähän kohtaloon. No niin, toivotaan vain, että tämä sotatouhu loppuu ja päästään rauhan töihin. Ja kyllä kai se kirkas päivä kerta nouseekin, mutta ei tiedetä kenelle."

Se "kirkas päivä" ei nouse ilmoisna ikänä sellaisille miehille, jotka ylläesitetyn kirjeen kirjoittajan Jalmari Mannisen tavoin alistuvat nöyrästi "ottamaan vastaan kaiken, mitä annetaan", tyytyvät kiltisti sotahullujen herrojen heille määräämään niin sanottuun "kohtaloon". Se kohtalo, jonka Mannerheim voi antaa suomalaiselle sotamiehelle on ainoastaan kuolema, teuraslampaan kohtalo. Tuollaisia tahdottomia kohtalonuskoskia, jotka oman järkensä ääntä kuulematta, nälän ja kurjuuden kourissa kamppailevien omaistensa sydäntäsärkevistä tuskanhuudoista ja vaikkerruksista piittaamatta antavat viedä itseään tulilinjalle, ei odota muu kuin varma surma. Ja se on heidän oma syynsä, se on heidän nöyryytensä ja alistuvaisuutensa palkka.

Se "kirkas päivä", josta sotamies Jalmari Manninen haaveillen puhui kirjeessään, voi nousta ainoastaan niille, joilla on rohkeutta nousta puolustamaan elämisen oikeuttaan, lähteä pelastamaan perheitään nälkäkuolemasta, kieltäytyä tottelemasta mannerheimiläisten lahtareitten käskyjä.

Stalingradin taistelut merkitsevät Saksan armeijan romahduksen alkua

Lontoolainen sanomalehti "Reynolds News" sanoo johtavassa kirjoituksessaan:

"Stalingradin taistelut jo tässä vaiheessaan merkitsevät Saksan armeijan huomattavaa tappiota. Ne merkitsevät myöskin Saksan fascistisen armeijan lopullisen romahduksen alkua. Venäläisillä on suuret ihmisreservit ja kaikki välttämättömimmät sotamateriaalit."

„Miten voisi päästä pois rintamalta?“

mieltivät lukemattomat Suomen armeijan sotilaat itsekseen

„Se ei ole konsti eikä mikään“

VASTAA HEILLE JR 35 3. PATALJOONAN ENTINEN
SOTAMIES J. A. KOIVUMÄKI

Ensimmäisen kerran puhut-
tiin Jaakko Armäs Koivumäkeä
kesällä, kohta hänen vangiksi
antautumisensa jälkeen. Hän oli
silloin laiha, kalpeakasvoinen
poika. Saattoi huomata, ettei hän
ollut vielä varma kohtalostaan ja
hänen mieleensä vielä välillä
hiipi ajatus: jos ne sittenkin al-
kavat kiduttaa, niin kuin upseerit
uskottelivat. Jos tämä ystävälli-
sen kohtelu onkin vain joku
bolševikkien juoni...

Toisen kerran tavatessamme mi-
nua tervehti pyöreäkasvoinen pu-
naposkinen nuori mies, jonka sil-
mien ilme ja koko olemus
puhui selvää kieltä siitä, että hän
voi erinomaisesti.

Nyt hän oli jo täysin vakuut-
unut siitä, että Punaisen armei-
jan puolelle tullessaan oli tehnyt
viisaan kaupan.

Pyysin häntä kertomaan, miksi
ja miten hän oli antautunut van-
giksi.

„Hyvin monet meidänkin ryk-
mentin pojista kiroilivat koko
sotahommaa ja koettavat keksiä
jos jonkinlaisia keinoja pääs-
täkseen pois rintamalta, — alkoi
Koivumäki kertomuksensa. —
Minusta se taas ei ollut konsti
eikä mikään.“

Minulla oli kaveri, jonka kans-
sa olimme jo pitkän aikaa kes-
kustelleet täysin avomielisesti.
Meitä molempia suututti viskaa-
lien kenkkuileminen kaikenlaisis-
ta turhista asioista. Kerran tuli
järven yli lautalla lentolehtisiä
ja „Sotilaan Ääntä“ iso pinkka.
Luimme niitä ja meistä tuntui,
että niissä puhuttiin asiaa. Näh-
dessämme, kuinka miehiä kaatuu
joka päivä, tulimme väkisinikin
ajatelleeksi, että jonain päivänä
se tulee meidänkin vuoro. Suo-
men armeijan voittoon emme
uskoneet. Johan sen nyt hullukin
huomaa, että pitkällisestä pai-
kallaan polkemisesta tulee vih-
doin hyvin surullinen loppu, ja
monit poika saa silloin juosta
Suomeen pää kainalossa, jos vain
jalat kantavat.

Ja sitten se ruokapuoli. Se al-
koi mennä yhä enemmän retupe-
rälle, niin että vatsassa tuntui
koko ajan hiukovan. Niihin aikoi-
hin ilmestyi myöskin se kuuluisa
rikkaruohoista keitetty saksan-
soppa.

Eräänä iltana teimme kaverin
kanssa päätöksen: meni syteen
tai saveen, mutta huomenna
yritetään. Jos venäläiset tappa-
vat, niin tappakoot, kuolemahan
tässä perii lopulta kuitenkin.
Seuraavana aamuna otimme ki-
väärit ja onkivehkeet ja olimme
lähtevinä kalaan. Matkalla
kohtasimme komppaniamme pääl-
likön, joka hyväksyi kalastus-
suunnitelmamme, antoi hyviä
neuvoja.

Ja niin painuttin Punaisen
armeijan etulinjoille. Vahdissa
ollut venäläinen sotamies pääs-
ti meidät hyvin lähelle, emmekä
me edes huomanneetkaan häntä,
ennenkuin hän nousi ja teki
merkin, että laskisimme aseet
maahan. Kohta me jo istuimme
korsussa ja söimme suurella ruo-
kahalulla maukkaasti tuoksuvaa
rasvaista lihakeittoa ja sen pääl-
le voissa paahdettua tattaripuu-
roa.

Näin kertoi JR 35:n 3. patal-
joonan sotamies Koivumäki. Ero-
tessamme hän pyysi kertomaan
terveysiä JR 35 12. komppanian
pojille ja kiitoksia komppanian
päällikölleen hyvistä kalanpyyn-
töistä. Niin että ottakoon ku-
kin vastaan, mitä hänelle kuu-
luu.

Vanha sotamies.

HITLERILAISET EIVÄT LUOTA SELUSTAANSA

LUKUISIA VANGITSEMISIA BERLIINISSÄ

Tukholmasta tiedoite-
taan, että Berliinissä on vangit-
tu tuhansia henkilöitä, jotka
ovat ilmaisseet tyytymättö-
myyttään tai epäilleet Saksan lo-
pullista voittoa. Vangitsemisia
on suoritettu etupäässä sivisty-

LAHTARIT ON...

(Jatkoa 1. siv.)

taminen. Heidän katsotaan ma-
nestyvän tässä työssään parhat-
ten siten, että tekeytyvät „yksik-
si Pulliaisiksi“ muiden sotilaiden
kanssa, ja ikäänkuin omina mie-
lipiteinään ja ajatuksinaan myö-
täilevät Berliinin ja Helsingin
herrain propagandalevyjä.

Kolmanneksi. Naamioimalla
suojeluskuntalaiset tavallisten so-
tilaiden hahmoon pyritään peit-
telemään sen etu- ja suosikki-
järjestelmän räikeyttä, joka Suo-
men armeijassa rehoittaa ja jon-
ka vallitessa suojeluskuntalaiset
nauttivat kaikenlaisia etuoikeuk-
sia loman saannissa, „päälly-
miesten“ virkojen täyttämässä
huolto- ja komentoportaisissa
j. n. e., mikä jo muutenkin he-
rättää paljon pahaa verta.

Neljänneksi. Suojeluskuntalai-
set „maastoutuvat“ tavallisten
sotilaiden joukkoon, toivoen vält-
tyvänsä siitä vihalta, joka Suo-
men armeijan sotilaiden keskuu-
dessa kytee lahtareita vastaan ja
joka on jo monta kertaa puhjen-
nut teoiksi, eri muodoissa jär-
jestetyn sakinhivutuksen, „vahn-
gonlaukausten“ y. m. „tapatur-
main“ muodossa.

Suojeluskuntalahtarit on pako-
tettava tunnustamaan väriä. On
pidettävä huolta siitä, että yksi-
kään suojeluskuntalainen urkk-
ja, sotaprovokaattori ja etuliija
ei jää paljastamatta ja saamatta
ansaitsemaansa rangaistusta.

neistön keskuudessa. Yksistään
lokakuun 7 ja 8 päivänä on van-
gittu yli tuhat henkeä. Vangittu-
jen joukossa on tunnettu mu-
siikkimies Helmuth, jonka po-
liisit pidättivät muutama tunti
ennen konsertin alkamista.

Stalingradin rintamalta

Stalingrad kestää

Kaikki saksalaisten etenemisyritykset Stalingradin rintamalla
pököävät Punaisen armeijan joukko-osastojen sankarilliseen vasta-
stausta. Saksalaisten menetykset ovat edelleenkin suunnattomia.
Lokakuun 24 päivänä saksalaiset menettivät yksistään erään
huona käydyssä taistelussa 1.500 miestä, 17 hyökkäysvau-
nua ja 25 autoa. Lokakuun 26 päivänä saksalaiset menettivät teh-
dänsä eräällä kaistalla käydyssä viisi tuntia kestäneessä taiste-
lussa 750 miestä. Kaupungin etelälaidassa neuvostojoukot tunkeu-
vat lokakuun 26 päivänä vihollisen aseisiin tuhoten 26 korsua
ja neljä viholliskomppaniaa.

Stalingradin luoteispuolella neuvostojoukot ovat viime päivinä
uskun vallanneet saksalaisilta uusia asemia ja vielä yhden asutus-
alueen, jota puolustaneet romanilaiset joukot jättivät taiste-
lantereelle 600 ruumista.

Kuvaavaa saksalaisten suunnattomille menetyksille täällä on,
että yhden ainoan neuvostojoukko-osaston rintamakaistalla on kah-
den päivässä tuhottu 7.000 saksalaista sotamiestä ja upseeria,
tuhottu ja poltettu 57 saksalaisten hyökkäysvaunua, tuhottu 100
konekivääriä ja 27 lentokonetta. Neuvostojoukot ovat
tallanneet 150 aikaisemmissa taisteluissa vaurioitettua hyökkäysvau-
nua, joita saksalaiset käyttivät tulipesäkkeinään.

Karjalan rintamalta

Pommittajakoneiden tuhoina hyökkäys

Punaisen armeijan ilmavoit-
mat ovat äskettäin pommitta-
neet erästä paikkakuntaa, jo-
nolla oli keskitetty huomattava
määrä vihollisen joukkoja.
Kaikki pommit osuivat maa-
n. Useita tulipaloja syttyi.
Hyökkäyksen toisena koh-
teena oli vihollisen sotilasju-
na. Ensimmäiset pommit
osuivat bensinilastissa oleviin
säästövaunuihin, jotka räjähti-
vät ja sytyttivät koko junan
tulen. Seuraavana aamuna
suoritettujen tiedustelun aikana
tuli ilmi, että pommituksessa
oli tuhoutunut 28 sotamate-
riaalia lastattua tavaravau-
nua ja 8 säästövaunua. Juna
ei vieläkin tullessa.

Hyökkäys vihollisen aseisiin

Eräällä Karjalan rintaman
osalla neuvostojoukkojen tiedus-
teluryhmä teki hiljattain yöllisen
hyökkäyksen suomalaisten ase-
miin tuhoten lyhyessä taistelussa
35 mannerheimiläistä. Useat val-
kosuomalaiset eivät ehtineet edes
ulos korsuistaan, vaan saivat
surmansa korsuihin hyökännei-
den puna-armeijalaisten pisti-
mistä.

Toisella rintamanosalla tie-
dustelijat valtasivat yöllisellä
hyökkäyksellä valkosuomalaisilta
erään kukkulan. Vihollisen am-
pumahaudoissa sukeutuneessa
taistelussa on surmattu 37 Man-
nerheimin sotamiestä ja yksi
otettu vangiksi.

UPOTUSSOTA

Neuvostolaivat ovat lokakuun
24 päivänä upottaneet Itämeren
2 vihollisen kuljetusalavaa,
jotka kantavuudeltaan 16.000

Lokakuun 25 päivänä neu-
vostolentäjät hukuttivat Suomen-
lahdella toiset kaksi vihollisen
kuljetusalusta, yhteiseltä kanta-
vuudeltaan 12.000 tonnia.

Englantilaiset pommittavat

Italian kaupunkoja

Aloitettuaan hyökkäyksen
Libyan rintamalla englantilai-
set ovat ryhtyneet jatkuvasti
pommittamaan Italian sotilaa-
lisia kohteita, etenkin merisa-
tamia. Yöllä lokakuun 23
päivää vasten englantilaiset
pommittivat tuhoisasti Geno-
van satamaa ja sotalaivo-
jen tuklasemaa. Seuraavana
yönä englantilaiset pommit-
tivat uudelleen Genovaaa, To-
rinoa ja Samonaa ja sitä
seuraavana yönä Milanoa.

Norjalaisten

ISÄNMAANYSTÄVIEN
MUISTOLLE

Tukholma. Saksalaisten ja
quislingilaisten Norjassa järjes-
tämät teloitukset ovat saaneet
aikaan suuttumuksen Ruotsin si-
vistyneistön keskuudessa. Äsket-
tään oli koolla ruotsalaisten sa-
nomalehtimiesten kokous, joka
oli omistettu erään Trondheimis-
sä teloitettun norjalaisen sano-
malehtimiehen muistolle. Ko-
kouksen puheenjohtaja lausui
läsnäolijoiden nimessä:

„Me tervehdimme teitä,
norjalaiset työtoverimme, ja
lausumme täyden vakaumuks-
emme, että kohta koittaa
päivä, jolloin te saatte takai-
sin oikeutenne ja jolloin hir-
mutekojen on väistytävä ih-
misen oikeuden tieltä.“

„Eihän ihmisen lapsi ole mikään lahti- nauta“

Kausalasta kirjoittaa eräs työ-
miehen vaimo miehelleen rinta-
malle:

„Veikkohan se tuli lomalle.
Oli lähtenyt omin päin, eikä
sanonut lähtevänsä enää takai-
sin. Sanoo vaan, että eihän
ihmisen lapsi ole mikään lah-
tinauta. Niin pitäis kaikkien
tehdä. Sillä keinolla tämä
sotakin loppuis.“

Oikein.

HITLERILÄIS-MANNERHEIMILÄISESSÄ PARATIISISSA

„Ihmiset riitelevät ja tappelevat ruokajonoissa“

Hollolasta kotoisin oleva 3. jalkaväkiprikaatin 1. pataljoonan sotamies Väinö Piimäsilta kertoo:

Leipäviljaa on saatavissa Suomessa hyvin niukalti, lihasta tai muista särpimistä puhumattakaan. Niin siviilissä kuin armeijassakin ihmetellään, että mihinkä ne leivät ja jauhot oikein joutuvat. Yleensä ollaan sitä mieltä, että Saksasta tuotu vilja ei riitä edes Suomessa olevan saksalaisen sotaväen muonitukseenkaan. Saksalaiset syövät vielä Suomenkin viljat.

Kun ei mitään saa, niin ei ole ihme, jos ihmiset tappelevat ja riitelevät ruokajonoissa.

Elintarviketilanteen kiristymistä Suomessa osoittaa myöskin se, että sotilaat saadessaan paketteja omaisiltaan saavat vain uutisperunoita ja leivän palasia. Minäkin sain vähän ennen vangiksi joutumistani kotoa paketin, jossa oli vain perunoita ja puolikas reikäleipää.

Terveellistä „hermotautia“

Kuorevedeltä kirjoitti alikersantti Mikko Suvilammelle hänen veljensä:

„Ole varovainen, kun siellä kuuluu olevan semmoisia hermotautisia, jotka ammuskelevat omia miehiä. Tästäkin pitäjästä on mennyt monta miestä omien ampumana, m. m. paikallispäällikkö“.

Minkä laatuista „hermotautista“ tässä ja muissa samanlaisissa tapauksissa on kysymys, se selviää erään sotamiehen kirjeestä alikersantti M. Ylitallolle. Kirjeessä sanotaan:

„Alkaa sieppaamaan alusta loppuun koko touhu, etenkin kun on täysi kelju komppanian viskaalina. Mä luulen, ettei se olis pitkäikäinen ihan etulinjassa“.

Viha kaikkia täysikeljuja ja puolikeljuja viskaaleita, kaikkia sotahulluja, hyökkäyttäjiä ja santsareita, sotamiesten muonain varkaita, kaikkia noita „kuivia herroja“ ja „tiukkoja pappoja“ kohtaan on sellaista terveellistä „hermotautia“, joka ei ole suomalaiselle sotamiehelle kuolemaksi, vaan kummiak-

si. Mitä pikemmin tuollainen „hermotauti“ saa joukkoluonteeseen, mitä railakkaammin pannaan toimeksi, jotta keljut viskaalit eivät pääsis „pitkäikäisiksi“, sitä pikemmin loppuu kirottu sota.

Täytyy muistaa:

Jos sinä et tapa keljua viskaalia, niin kelju viskaali tappaa sinut.

Suvilammen veljekset huolehtivat „Pietarin turvallisuudesta“

O. Suvilammi, 7 Kpk 0679, kirjoitti vuosi sitten veljelleen alikersantti Mikko Suvilammelle:

„Olisi aika hauskaa, jos niinkuin vähän vibjaisit taisteluista, että niiden näytelmä olisi siirtymässä loppuvaiheeseen. Siitä kyllä todistavat monet tiedot, joita olen saanut kuulla että myös sanomalehdistä nähdä. Alkaa selvitä myös varmuus Pietarin turvallisuudesta, sillä eikö mahda ketju jo olla niin lähellä, että voimme ottaa huoleksemme turvallisuuden sinä ky-

LYHYITÄ UUTISIA

— Englannin sotajoukot ovat Egyptin rintamalla siirtyneet menestykselliseen hyökkäykseen saksalaista sotajoukkoja vastaan.

— Amerikan Yhdysvaltain meriministeri Knox on ilmoittanut virallisesti, että vuonna 1942 Amerikan sotalaivasto tulee olemaan yhtä suuri kuin Amerikan ja Englannin sotalaivastot olivat sodan edellä yhteensä.

— Norjassa julkaistaan yli 100 maanalaista sanomalehteä, jotka kutsuvat Norjan väestöä aktivoitumaan taisteluun saksalaisia miehittäjiä ja heidän norjalaisia apureitaan, quislingiläisiä vastaan.

— Saksalaiset miehittäjät ryöivät Liettuan talonpojilta kaiken viljan ja muut elintarvikkeet. Askettain pitämässään puheessa Hitlerin hallituksen edustaja Liettuassa Renteln uhkaili: „Kaikki ne talonpojat, jotka eivät luovuta viranomaisille elintarvikkeitaan, vaan yrittävät myydä niitä vapaasti, saatetaan syytetä“.

Saksalaisten viranomaisten uhkauksista huolimatta Liettuan talonpojat piilottavat ja tuhoavat viljansa päästäkseen luovuttamasta sitä vierasmaalaisille anastajille.

Joo, leukavat oli puheet Suvilammenkin veljeksillä viime vuonna tähän aikaan.

Emme tiedä, onko O. Suvilammi yhtään viisastunut kulttuurin vuoden katkerista pettymyksistä, vai haaveileeko hän edelleenkin ottavansa huolekseen „Pietarin turvallisuuden“. Tai liekö hänen käynyt samoin kuin kävi hänen veljensä alikersantti Mikko Suvilammen, joka joutui monta kuukautta sitten on kaatunut „sodan loppuvaihetta“ odotellessaan?

Tänään on Lokakuun suuren sosialistisen vallankumouksen XXV vuosipäivä

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 111
1942

RINTAMALEHTI

Lauantaina
marraskuun 7 pnä

25 VUOTTA sitten NEUVOSTOLIITTO KESTÄÄ

Venäjän kansa

nousi aseelliseen kapinaan kukistaakseen imperiaalistisen sota- ja nälkähallituksen. Sotamiehet ja matruusit käänsivät rohkeasti aseensa upseereita vastaan. Työläiset ja talonpojat ottivat valtiovalan ohjakset omiin lujin käsiinsä.

25 vuotta ovat Neuvostoliiton työläisten ja talonpoikien viholliset, sosialismin viholliset, odotelleet Neuvostovallan loppua, ennustelleet sen „romahdusta“. Mutta samaan aikaan on Neuvostoliitto kulkenut kaikilla aloilla eteenpäin valtavin jättiläisaskelin. Se on luonut ensiluokkaisen, monipuolisen, mahtavan sosialistisen suurteollisuuden. Se on luonut uudenaikaisimpaan tekniikkaan pohjautuvan, maailman tuotantokykyisimmän suurmaatalouden. Neuvostoliitossa vallitseva oikeudenmukainen sosialistinen yhteiskuntajärjestys on

saanut aikaan järkkymättömän yksimielisyyden 200-miljoonaisessa kansassa, monilukuisten kansallisuuksien kesken.

Kaikkeen tähän perustuu Punaisen armeijan lannistumaton voima.

Stalingradin edustalla ja Pohjois-Kaukaasiassa käymissään sankarillisissa puolustustaisteluissa on Punainen armeija vielä kerran saattanut häpeään uusimmat ennustukset Neuvostoliiton „romahduksesta“. Saksalaiset ja heidän liittolaisensa ovat uudelleen saaneet maksaa miljoonien sotilaitensa verellä tuon typerän haihattelun. Niin tulee käymään edelleenkin, kunnes Hitler ja hänen rikoskumppaninsa tulevat entistä katkerammista kokemuksistaan huomaamaan yksinkertaisen totuuden:

Neuvostoliitto kestää. Punainen armeija ei väsy ennenkuin se on heittänyt vierasmaalaiset anastajat pois Neuvostomaan kamaralta.

Eläköön Neuvostoliitto!

ULKOMAALAISET

arvovaltaiset toimihenkilöt ja sanomalehdet
Neuvostoliiton taloudellisesta ja
sotilaallisesta mahdista

Roosevelt:

„Venäläiset eivät taistele vain urhoollisesti, he taistelevat loistavasti. Venäjä tulee kestämään ja loppujen lopuksi se liittolaistensa avustamana karkoittaa kaikki natsit maastaan“

Loordi Beaverbrook:

„Kommunistit ovat Stalinin johdolla luoneet Euroopan mainioimman armeijan. Kommunismi on luonut nykyisen sodan parhaat kenraalit“

Speitsissä ilmestynyt „Arbeiter-Zeitung“:

„Venäläisten menestysten salaisuus piilee sosialistisen valtion olemassaolossa“

Ruotsalainen porvarillinen viikkolehti „Trots Allt“:

„Ei kukaan, ei edes vihollinenkaan, voi olla ihailmatta neuvostokansaa. Ei kukaan voi olla kunnioittamatta niitä tunnettomia sankareita, joita ei tarvitse ajaa taisteluun“

TIETOJA NEUVOSTOLIITOSTA

Neuvostoliitto tuotti jo vuonna 1937 120.290.000 tonnia viljaa eli kolmannen osan koko maailman viljatuotannosta.

Uralilla on rautaa, kivihiiltä, naftaa, kuparia, mangaania, kromia, volframia, erilaisia kemiallisia alkuaineita, asbestia, nikkelä, kultaa ja platinaa.

„Urali on sellainen rikkauksien yhdistelmä, jota ei löydy missään muussa maassa“ (Stalin).

Kuznetskin kivihiilialue Länsi-Siperiassa on maailman toiseksi rikkain (ensimmäinen on Amerikassa). Sen hiilivarasto on yli 450 miljardia tonnia eli viisi kertaa niin suuri kuin Donetsin alueen varasto.

Suomalaisten RINTAMAMIESTEN JA HEIDÄN OMAISTENSA KIRJEISTÄ

„Ei venäläisiltä miehet lopu“

„Se vihollinen on niin hirveän vankka, ettei se väsy, kun sillä on niitä miehiä niin paljon“

„Partioita liikuskelee joka puolella, yötä päivää“

„Kyllä sitä puhutaan toisten nälänhädästä, mutta täälläkin kaatuneilla venäläisillä on laukut täynnä valkoista leipää. Mikäli sensuuri sattuu tämän mustaamaan, mustaa se totuuden“

„Ei me kuitenkaan Venäjää voiteta“

„Venäläisten vastarinta on kovaa. Vaikka ymmärtäähän sen, sillä kukapa sitä haluaa luovuttaa vieraalle maataan“

„Karjalaiset ovat istuneet oikeaan kelkkaan“

Alkkersantti
Viljam Kemppaisen
kirjoitus

Kun vangiksi jouduttuani tämän vuoden maaliskuulla puhuin kenttäkaluttimessa entisille ruotukavereilleni, 14. Linnoituspataljoonan sotilaille, en voinut lausua lopullista mielipidettäni Neuvosto-Karjalan oloista, koska en ollut niihin omakohtaisesti perehtynyt.

Nyt, kun olen yli puoli vuotta katsellut täällä ympärilläni, voin sanoa, että kaikki se, mitä Suomessa on viime vuosina viralliselta taholta puhuttu ja kirjoitettu Neuvosto-Karjalan asioista, on ollut silkkää vääristelyä ja ilkeämielistä parjausta.

Karjalaiset ja suomalaiset ovat isäntiä omassa karjalais-suomalaisessa tasavallassaan. He päättävät itse kaikista oman tasavallansa asioista ja järjestävät olonsa oman mielensä mukaan. Ainoastaan ulkopoliittikka ja sotatulos on yhteistä koko Neuvostoliiton kanssa, johon Karjalais-Suomalainen Neuvostotasavalta kuuluu tasa-arvoisena ja senenä Venäjän ja muiden neuvostotasavaltain rinnalla, ja jos ta sillä on perustuslain mukaan oikeus erota silloin kuin haluaa. Tämä sota on osottanut, että karjalaiset ovat tehneet viisaasti, kun eivät ole eronneet Neuvostoliitosta, sillä nyt heidän maataan puolustaa sellainen sota voima, jota pienilukuinen Karjalan kansa ei olisi pystynyt omin voimin asettamaan.

Karjalaiset ovat istuneet oikeaan kelkkaan, kun ovat osanneet pysyä sillä puolella, joka tässä sotarujanssissa lopuksi voittaa.

TÄ SOTAVANGIT SANOVAT NEUVOSTOLIITOSTA JA PUNAISESTA ARMEIJASTA

„Me suomalaiset olemme joutuneet edistämään väärää asiaa“

Patiljoonan pastori Eino Kuuselan
kirjeestä suomalaisille sotilaille

„MINÄ pelkäsinkin, että minut ammutaan, sillä olinhan Suomen lehdistä lkenut, että Neuvostoliitossa näin tehdään. Erittäin on kerrottu kauheita, miten Neuvostoliitossa erityisesti pappeja vainotaan, joten sitäkin syystä odotin kokonaan toista kohtelua kuin mitä olen saanut todellisuudessa. Suuri oli hämmästykseni, kun minut yhdessä muiden haavoittuneitten kanssa vietiin sairaalaan, jossa oli hoidettavana neuvostovenäläisiä upseereita ja sotilaita. Tässä sairaalassa nopeasti tervehdyin. Minä en voi muuta kuin iloita tästä kohtalon käänteestä. Olen joutunut vangiksi joutuneiden sotilaiden kanssa päässyt sodan ulkopuolelle ja sitä minä en voi muuna kuin suurena onnena pitää, sillä sodan jatkuessa aloin pelätä, että me suomalaiset joutuneet edistämään väärää asiaa, taistelevaan Hittlerin valloitusaikeiden puolesta“

Neuvostoliitto
ei voi koskaan hävitä“

Patiljoonan patteriston sotamies
Olavi Saarinen,
kotoisin Aurasta:

MINÄ työläisenä käsitin hyvin jo Suomessa, ettei Neuvostoliitto voi koskaan häviää, sillä se on oikea asia, jonka puolesta se taistelee. Sillä on voimaa. Ymmärsin, että se voittaa, joista meidän lehdistä

„Olen ihaillut puna-armeijalaisjoukkojen erinomaista kuria“

15. Linnoituspataljoonan vänrikki Olavi
Martikainen, kotoisin Kuopiosta:

„ETTA Punainen armeija kohtelee voitettua vihollista inhimillisesti, sen tietää jokainen suomalainen upseeri, vaikka hän virkansa puolesta puhuu sotamiesten kuullen vallan toista. Senvuoksi minua ei pelottanut antautua vangiksi, vaikka olen kaiken muun lisäksi vielä suojeluskuntalainen.“

Täällä olen joka askeleella ihaillut puna-armeijalaisjoukkojen erinomaista kuria. Alvan toisin on asiat Suomen armeijassa, jossa kuri höltyy höltymistään, kaikista pakkokeinoista huolimatta. Suomalainen sotamies on perinpohjin kyllästynyt sotaan. Olenkin sitä mieltä, että Suomi ei voi kestää enää talven yli, sillä nälkä ja haluttomuus sotaan tulevat ennen pitkää johtamaan omavaltaisuuksien, jopa kapinoidenkin, kun Puna-armeija aloittaa vakavimmat hyökkäykset“

sämme paisutellen kerrottiin, olivat väliaikaisia. Tiedän, että valta on täällä työläisten ja talonpoikain käsissä. Tiedän senkin, että puna-armeijalaisilla on hyvä toimeentulo, ruoka ja vaatetus. Työläisten kannattaa taistella oman valtansa puolesta.

Toista se on meillä Suomessa, jossa työläinen ja talonpoika, käydessään sota muutamiin yksilöittäin rikastuttamiseksi, auttaa ainoastaan hirttosilmukan pujottamista omaan kaulaansa. Jos sota vielä kestää yli talven, niin sotamiesten nuluista ei jää kuin riekaleet jälle, puhumattakaan ruokapuolesta, joka jo nyt on sietämättömän huonoa. No, mitä tapa siltä. Edestäänpäähän herrat tuon keittämänsä sopan löytävät“

Kunnia Stalingradin sankarillisille puolustajille!

ALAS SAKSALAISET FASCISTIROSVOT JA HEIDÄN RIKOSKUMPPANINSA!

Kun ollaan neroja...

Saksan natsien fööri Adolf Hitler avasi viime lokakuun 3 p:nä mahdottoman suuren suunnan sekä otti ja julisti koko maailmalle, Neuvostoliittoon päin nyrkkiään heristäen:

„Minä ilmoitan vasta tänään, sillä tänään vain sen sanos, että tämä vihollinen on jo lyöty maahan eikä se enää koskaan nouse.“

Adolf ei siis luullut, toivonut tai uskonut — hän „ilmoitti“. Ilmoitti ja löi nyrkkiinsä kittiin...

Mainita sopii, että Ryti, Rangel, Mannerheim ynnä muut saksalaisten suurristien ritarit ylistävät Hitleriä „neroksi“. Mutta he tekevät vääryyttä Suomen Yleisradion tilanneselostajalle, herra Vataselle, jos eivät anna hänellekin yksin tein neron tittelä. Vatanen näet „ilmoitti“ jo viime vuoden syyskuussa:

„On vain muutamien hetkien kysymys, kun välillä selvittely venäläisten kanssa on loppunut suotetta.“

Karjalais-suomalaiset sissit

ovat yksistään tämän vuoden kesäkuukausien aikana surmanneet noin 2000 valkosuomalaista, suistaneet useita vihollisen sotilasjunia, räjäyttelleet siltoja ja tuhonneet kuormastoja. Eräs sissiosasto tuhosi yhden retkensä aikana 700 valkosuomalaista.

Eivätkä Vatasesta ole jääneet jälkeen „Uuden Suomen“, „Helsingin Sanomien“, „Ajan Suunnan“, „Karjalan“ y. m. hitleriläisten lehtien „nerotkaan“, jotka viime loka- ja marraskuussa huusivat yhteen ääneen:

„Moskovan ja Leningradin valtaaminen on vain muutaman päivän kysymys.“

Niin että sylkeepä mihin potslotaan vaan, niin joka paikassa on nero...

SANOI...

— Ei se sisäänpisto, mutta se ulosveto, sanoi Mannerheim, kun tyhjää miekanttuppea katseli.

— Ruisleipä vetäjä ja seluloosa tyrkkää, sanoi korpuraali Juntunen, kun Punaisen armeijan puolelle karkasi.

— Elekee kehata naaraa too, ku on noi huuletti niin kipeet, sanoi lisälmi mies, kun „Suur-Suomesta“ esitelmöitiin.

— Vitsiksi meni, sanoi Oulun poika Mannerheimin kevytyökäystä.

Ne onnelliset...

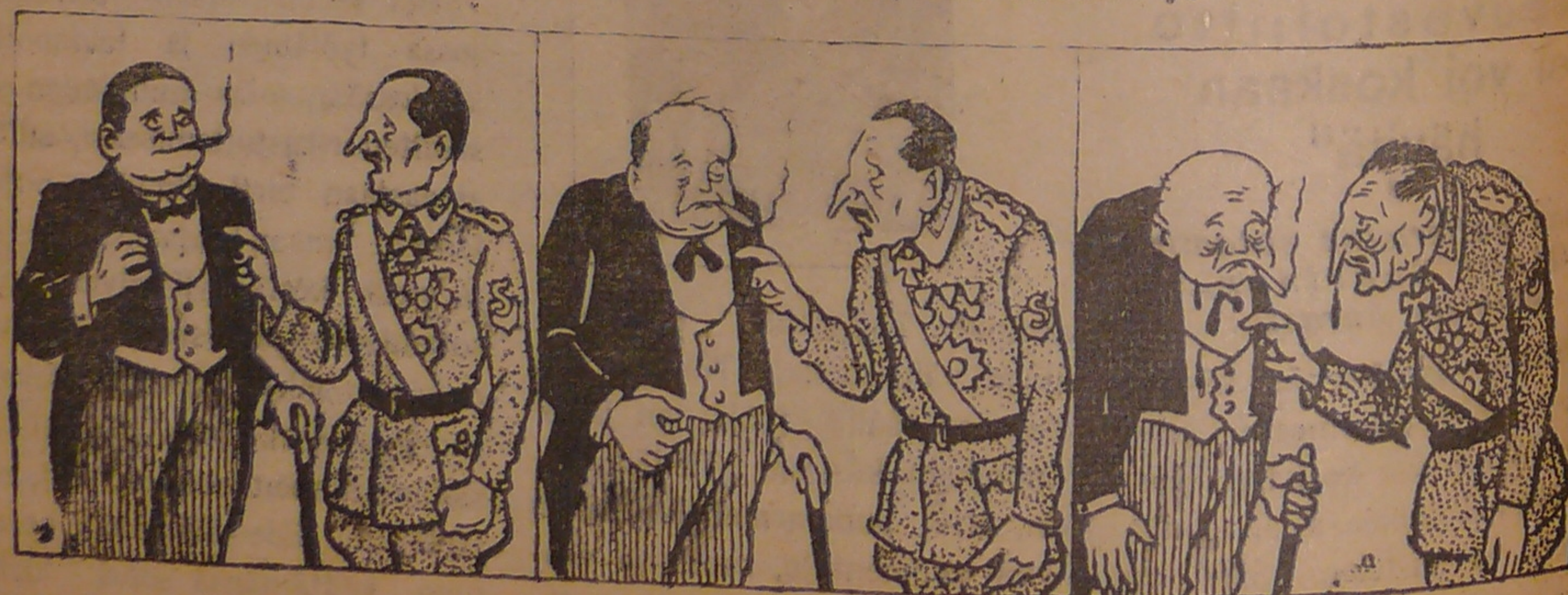
Suomalainen ja ranskalainen keskusteleval sodasta ja kansojensa kohtalosta.

— Saksalaiset raiskaavat ja raistelevat minun kotimaatani, — valittaa ranskalainen.

— Suotta te valitatte, — huomauttaa suomalainen, raskaasti huottaen — onhan teillä sentään vielä miehittämätön alue...

MITEN ROMAHDUS-PROFEETTOJA KIVESTÄÄ

Kuvasarjastamme nähdään, kuinka kaksi profeettaa, nimittäin miekanttupprofeetta Mannerheim ja seluloosaprofeetta Walden, ovat Neuvostoliiton romahdusta kaihoilemista, mutta turhaan odotellessaan muuttaneet muotoaan, harmaantuneet, kurtistuneet, ravistuneet, homehtaneet ja oman romahduksensa partaalle ehtineet, niin että kummastakin voidaan sanoa: „Herra, hän haisee jo“.

1918

1930

1942

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 112
1942

RINTAMALEHTI

Tiistaina
marraskuun 10 p:nä

ELÄKÖÖN ENGLANTILAISET-NEUVOSTOLIITTOLAIS-AMERIKKALAISEN TAISTELULIIITON VOITTO!

Selostuksessaan Moskovan Neuvoston juhlaistunnossa marraskuun 6 päivänä 1942 Neuvostoliiton Puolustusasiain kansankomissaari J. V. Stalin lausui m.m.:

Sota on reväissyt rikki kaikki hannot ja paljastanut kaikki suhteet. Tilanne on tullut niin selväksi, ettei mikään ole niin helppoa kuin määritellä meidän tehtävämme tässä sodassa.

Turkkilaisessa sanomalehdessä „Dzhumhuriyet“ julkaistussa keskustelussaan turkkilaisen kenraalin Erkiletin kanssa ihmisyyöjä Hitler on sanonut: „Me hävittämme Venäjän, ettei se enää koskaan pääsisi nousemaan“. Se on sanottu aika selvästi, vaikkakin lyhympuoleisesti.

Meidän tehtävämme ei ole Saksan hävittäminen, sillä Saksa ei voida hävittää samoin kuin ei voida hävittää Venäjääkään. Mutta hitleriläinen valtio voidaan hävittää ja se pitää hävittää.

Meidän ensimmäinen tehtävämme onkin hävittää hitleriläinen valtio ja sen kannustajat.

Samassa keskustelussaan samaisen kenraalin kanssa ihmisyyöjä Hitler jatkaa: „Me tulemme jatkamaan sotaa niin kauan, että Venäjälle ei jää järjestettyä sotilaallista voimaa“. Se on sanottu aika selvästi, vaikkakin tähtämättömästi.

Meidän tehtävämme ei ole hävittää kaikenlaista järjestettyä sotilaallista voimaa Saksassa, sillä jokainen valistunut ihminen ymmärtää sen olevan mahdotonta niin Saksan kuin myöskin Venäjän suhteen, vieläpä epätarkoituksenmukaistakin voittajan kannalta katsoen. Mutta Hitlerin armeija voidaan hävittää ja se pitää hävittää.

Meidän toinen tehtävämme

(Jatkuu 2. siv.)

FYYRERI ON PAHALLA PÄÄLLÄ

Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että pitkistyneet sotatoimet Stalingradin edustalla ovat saaneet aikaan suurta eripuraisuutta Hitlerin päämajassa. Kenraalit von Bock ja Halder on pantu pois viralta.

KIROUS JA KUOLEMA SAKSALAISILLE FASCISTISILLE ANASTAJILLE, HEIDÄN VALTIOLLEEN, HEIDÄN ARMEIJALLEEN, HEIDÄN „EUROOPAN UUELLE JÄRJESTYKSELLEEN“!

„Saksmanneja pitää lyödä kuin vierasta sikaa“

Eräs vangiksi antautunut 12. prikaatin sotamies, joka ei halua nimeänsä mainittavan, kertoo:

Suomalaisten rintamamiesten viha saksalaisia „remonttimiehiä“ kohtaan kasvaa päivä päivältä. Poikia kelputtaa erikoisesti se, kun saksannit häärivät selustassa rintamamiesten vaimojen ja morsiamien kimpussa. Niin kauan kun nuo sankarit rellestävät maassamme, ei yksikään suomalainen sotamies voi olla varma siitä, että hän joskus vielä saa tavata vaimonsa tai morsiamensa. Saksalaiset ahdistelevat suomalaisia naisia kuin riivatut. Kaikkein inhoitavinta on se, että houkutellessaan suomalaisten rintamamiesten vaimoja nuo „hamesankarit“ käyttävät hyväkseen naisten hädänalaista asemaa. Kuvaavia ovat rintamamiesten itsensä sepittämät laulut „Naisten rintama“, „Soturin huolet“, „Väliaikainen“ y.m. Niissä tulee esiin suomalaisten sotamiesten inho ja viha saksmanneja kohtaan.

Oulussa sattui viime keväänä seuraava tapaus. Kun eräs alikersantti, nimeä en muista, saapui lomalle, yllätti hän saksannin vaimonsa vierestä. Pitämittä puheita alikersantti meni apteekkiin, osti sieltä myrkkyä ja päätti päivänsä itsemurhalla. Se ei ollut tietystikään mikään sankariteko. Toiset sotamiehet tekevät viisaammin, kun tappavat paikalla vaimonsa ja morsiamensa viettelijät. Minun eräs tuttavani sotamies otti heti eron vaimostaan, kun sai kuulla, että tämä alkoi hänen poissa ollessaan liehakoida saksannin kanssa. Hänelläkään ei riittänyt sisua lähettää tuota „sankaria“ toiseen maailmaan.

Kajaanissa saksalaiset harjoittavat jos jonkinlaista keinottelua. Yhdestä viinapullosta he esimerkiksi vaativat huopikkaita.

— Saksannit ovat suuri vitsaus suomalaisille rintamamiehille, sen takia niitä pitää lyödä kuin vierasta sikaa, — sanoi sotavanki keskustelun lopussa.

ENGLANTILAIK-NEUVOSTOLIITTO LAIS-AMERIKKALAIK-
LAISELLA LIITTOUTUMALLA ON KAIKKI MÄHDOL-
LISUUDET VOITON SAAVUTTAMISEEN ITALIALAIS-
SAKSALAIKSESTA LIITTOUTUMASTA, JA SE VOITTA
EPAILEMATTÄ.

STALIN

Selostuksessaan ...

(Jatkoa I. siv.)

onkin juuri hävittää Hitlerin armeija ja sen johtajat.

Hitleriläiset konnat ovat ottaneet tavakseen rääkätä neuvostotavanneja, tappaa heitä sadokittain, saattaa tuhannet heistä nälkäkuolemaan. He pahoinpitelivät ja tappavat meidän maamme miehitettyjen alueiden siviiliväestöä, miehiä ja naisia, lapsia ja vanhuksia, meidän veljiämme ja sisariamme. He ovat ottaneet tehtäväkseen saattaa orjuuteen tai tuhota Ukrainan, Valko-Venäjän, Itämerenmaiden, Molda-

vian, Krimin ja Kaukaasian väestön. Vain halpamaiset ihmiset ja heittiöt, jotka ovat kadottaneet kunniansa ja langenneet eläinten tasolle, voivat tehdä tuollaisia ilkitöitä syyttömiä ja aseettomia ihmisiä kohtaan. Mutta ei siinä kaikki. He ovat täyttäneet Euroopan hirsipuilla ja keskitysleireillä, he ovat ottaneet käytäntöön katalan „panttivankijärjestelmän“. He ampuvat ja hirttävät täysin viattomia kansalaisia, jotka on otettu „pantiksi“ siitä syystä, että jotakin saksalaista elukkaa on häiritty naisten raiskaamisessa tai asukkaiden omaisuuden rosvoamisessa. He ovat tehneet Euroopasta kansojen

Amerikkalaisia sotajoukkoja nousut maihin

Pohjois-Afrikassa

Lontoo. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että amerikkalaiset sotajoukot ovat nousseet maihin Oranissa, Algerissa ja useilla muilla paikoilla Ranskan siirtomaissa Pohjois-Afrikassa. Alger on jo amerikkalaisten joukkojen käsissä ja sotatoimet ovat siellä jo päättäneet. Muilla paikoilla amerikkalaiset joukot etenevät menestyksellisesti.

Vapaan Ranskan sotavoimien ylipäällikkö kenraali de Gaulle piti radiopuheen kutsuen Ranskan armeijaa, ilmapvoimia ja sotalaivastoa yhtymään liittoutuneitten taistelu-rintamaan.

Neuvostoliiton hallitus on muodostanut Valtion erikoiskomitean saksalaisten fascististen anastajien ja heidän rikoskumppaniensa suorittamien konnatöiden tutkimiseksi sekä rikollisten syytöksiin asettamiseksi ja rankaisemiseksi. Erikoiskomiteaan kuuluvat m.m. tunnetut tiedemiehet Burdenko, Vedenejev ja Tarle, kirjailija Aleksei Tolstoi sekä Kievin ja Galitsin metropoliitta Nikolai.

vankilan. Tätä he nimittävät „Euroopan uudeksi järjestykseksi“. Me tunnemme noihin ilkitöihin syylliset, „Euroopan uuden järjestyksen“ rakentajat, kaikki nuo vastaleivotut kenraalikuvernöörit ja tavalliset kuvernöörit, komendantit ja alikomentantit. Kymmenet tuhannet rääkätty ihmiset tuntevat heidät nimeltään. Tietäkööt nuo pyövelt, että he eivät voi välttää edesvaistua rikoksistaan eivätkä väistää kiusattujen kansojen kostavaa kättä.

Meidän kolmas tehtävämme on murskata inhoittava „Euroopan uusi järjestyks“ ja rangaista sen rakentajat.

Lokakuun vallankumouksen XV vuosipäivää

Tervehdyssähkösanomia

maajän vallankumouksen vuosipäivän johdosta on Molotov ja Kalininin Moskovaan saapunut eri maailmaa tervehdyssähkösanomia, niiden joukossa Yhdistyneen presidentin Rooseveltin, Englannin ulkoasiain ministerin Edenin, Amerikan Yhdistyneen valtioiden presidentin Rooseveltin, Norjan kuninkaan Haakonin ja Georgian katolilaisen kirkunnan patriarkan Kalistran tervehdyssähkösanomia.

RUOONIN TERVEHDYSSÄHKÖSANOMA M. I. KALININILLE

Neuvostoliiton Neuvostotasavalton Liiton XXV vuosipäivänä sydämelliset toivotukset teidän suurelle ja maineikkaille kansallenne. Järkkymätön rauhallisuus, jolla teidän kotimaanne käy taistelua raakaa ja parimaista aggressoria vastaan, on saanut osakseen Norjan syvän ihailun.

GEORGIAN KATOLILAIKSEN KIRKUNNAN PATRIARKAN KALISTRATIN TERVEHDYSSÄHKÖSANOMA I. V. STALINILLE

Neuvostovaltion XXV vuosipäivänä lähetän yhdessä kaikkien katolilaisen seurakunnan jäsenten ja kirkonpalvelijain sydämelliset onnentoivotukset Teille tänä merkkipäivänä rukouksen kaikkivaltiaasta piirittäen Teidän ikäänne, säilyttämään monia vuosia Teidän ja ruumiin voimanne, voimien vihollisen selkärangan voimien sekä meidän suuren kansamme pyhän kamaran voimien vihollisesta.

KENTTÄ- JA KORSULAULUJA

JULKAISEMME jatkuvasti Suomen armeijan sotamiesten itsensä sepittämää lauluja, joissa he tulkitsevat todellisia mielialojaan: koti-ikävänsä, rauhankaipausta, tyytymättömyyttään Suomen armeijassa rehoittavaa ilkeävaltaista santsaus- ja nälkäjärjestelmää vastaan sekä vihaansa saksalaisia hamesankareita, suojeluskuntalaisia y.m. „kotirintaman urhoja“ kohtaan. Aikaisemmin julkaisemistamme lauluista mainittakoon: „Vanhuksen valitus“, „Kotirintaman marssi“, „Soturin huolet“ y.m.

Nyt julkaisemme 3. prikaatin korpraalin Seppäsen lauluviikosta lainaamamme laulun.

VÄLIAIKAINEN

Sotaretkemme Karjalan korppeihin lyhyt on, väliaikainen.
Ja se tohina, mi mieleemme nostatti, oli vain väliaikainen.
Suur-Suomi se hulluja kannusti ja hurjahan retkehen innosti, vaan luulot voitosta — tosiaan väliaikaiset olivat vaan.

Aäni karski nyt kauheimman kapteenin on vain väliaikainen.
Sellupuu, mi vehnähän verrattiin, se on myös väliaikainen.
Ukko-Kustaan kauhea irvistys sekä kannusten sointuva kilahdus, santsi ja pettymys — tosiaan väliaikaista kaikki on vaan.

Reisumme Karhumäen kaupunkiin oli vain väliaikainen, ja ne lotat, jotka me treffattiin, ovat vain väliaikaiset.
Kyllä lottakin käy täällä naisesta, vaikka tuntuukin etovan toisesta. Omat naisemme meitä ei tarvitse — ne on heiloja saksannien.

Joka likka se lottafarmussa on ylioppilas arvoltaan.
Jos joku häntä suomeksi tervehtii, hän ei ymmärrä laisinkaan.
Lehmän hajunkin puuteri poistanut on. Saksan poikien suukko on korvaamaton, ja sankarimaine lainattu tuo on heille riemujen vuo.

Sotaretkemme onneton Karjalaan on vain väliaikainen.
Ne pojat, jotka täällä ovat kylmenneet, ovat varmasti huomanneet sen.
Mitä suuri Suomikaan hyödyttää sitä, ken hengettä hangelle jää, sillä yksinpä henki soturien täällä on vain väliaikainen.

„Vihollinen on saanut tuntea nahoissaan Punaisen armeijan puolustuskyvyn. Se tulee vielä tuntemaan Punaisen armeijan murskaavien iskujen voiman“ (Stalin)

„KUKAAN EI EHTINYT EDES ASEITA HAPUILLA“

Sortavalan maalaiskunnasta kotoisin olevaa Suomen armeijan 10. jalkaväkirykmentin 7. komppanian sotamiestä Veikko Kekkiä haastattelemassa.

Haastattelija: Miten te jouduitte Punaisen armeijan vangiksi? Antauduitteko vapaaehtoisesti vai jouduitteko vastoin tahtoonne?

Kekki: Minulla ei ollut aikomus antautua vangiksi, mutta jouduin sellaiseen tilanteeseen, että vangiksi antautuminen oli pakko kuin köyhän kuolema. Puna-armeijalaispartio hyökkäsi niin äkkiä korsuillemme, ettei kukaan ehtinyt edes aseita hapsuilla. Katsoin paremmaksi nostaa käteni ylös kuin menettää henkeni.

Haastattelija: Miten toisille kävi?

Kekki: Sitä en tiedä. Minulla ei ollut aikaa ajatella toisia. Mutta luulen, että heille tuli majamuutto sinne, mistä ei takaisin palata.

Haastattelija: Miltä teistä tuntuu nyt vankina olo?

Kekki: Mikäpä tässä. Minua kohdellaan hyvin. Syötetään myös hyvin ja lämmintä ja lepoa riittää. On tosin vähän ikävä vanhaa äitiä. Mutta pääasia on, että säilytin henkeni. Sodan loputtua pääsen palaamaan kotiin ja silloin minulla on mahdollisuus tavata omaisiani. Mutta jos olisin siellä linjoilla, niin tapaamista ei tulisi enää, koska hengen meno on siellä jotenkin varmaa.

Haastattelija: Tehän olette uskovainen mies. Eikö se sota ole synti uskovaisen kannalta?

Kekki: En sitä silloin tullut ajatelleeksi, kun papit puhuivat, että tämä sota on herralle otollinen. Mutta kun ylitettiin vanhat rajat, rupesin ajattelemaan ja tulin siihen vakaumukseen, että tämä Karjalaan hyökkäys on raskas rikos ja synti. Tässä ei ole kysymys mistään isänmaan puolustamisesta, vaan vieraan

maan anastamisesta ja sen kansan omaisuuden ryöstöstä ja tuhoamisesta.

Haastattelija: Millä aiotte sovitaa syntinne?

Kekki: Minä en ole velvollinen sovittamaan Suomen hallitusherrojen puolesta heidän veruskeita syntejään. He aloittivat sodan ja vastatkoot he itse niistä. Heidän päälleen huutaa koston monen veljeni veri, joka on vuotanut Karjalan korvessa. Kansa tulee heitä rankaisemaan ja sen kosto on varmasti oleva ankara.

Haastattelija: Minkälainen mieliala pojilla on linjoilla?

Kekki: Enemmistöä pojista keljuttaa. Tyytymättömyys on saanut laajaa jalansijaa. Se johtuu siitä, että ei lasketa kotiin. Useilla on kotitalous ja siellä ovat työt tekemättä, kuten esimerkiksi alikersantti Varjuksella.

Haastattelija: Kuinka kauan mielestänne Suomi jaksaa vielä käydä sotaa?

Kekki: Sitä minun on vaikea sanoa. Mutta väestön taloudellinen asema on huono ja se tuntuu myös rintamalla. Sotilaiden muonitus on jatkuvasti heikentynyt. Suomen armeija on

ENGLANTILAISTEN UUSIA VOITTOJA

Egyptin rintamalla

Lontoo. Marraskuun 6 päivänä ilmoitettiin virallisesti, että englantilainen 8. armeija jatkaa vihollisen takaa-ajoa. Englantilaiset panssarijoukot ovat saksalaisten ja italialaisten joukkojen kintereillä. Yksistään marraskuun 5 päivänä on saatu 4.000 vankia. Rintaman eteläisellä lohkolla on suuri määrä italialaisia joukkoja joutunut saarroksiin. Italialaisen „Trento“-divisioonan komentaja esikuntineen on joutunut englantilaisten vangiksi. Sotasaa- liina on saatu 59 italialaista ja 20 saksalaista hyökkäysvaunua.

● Marraskuun 7 päivän tiedonannossa sanotaan, että 8. armeija etenee yhä länteen. Rintaman eteläisellä lohkolla tuhotaan saartorenkaiseen joutuneita italialaisia joukkoja. Viime päivien aikana ovat englantilaiset joukot ottaneet yli 20.000 vankia sekä saaneet sotasaaliina 350 hyökkäysvaunua, 400 tykkiä ja tuhansia autoja.

● Marraskuun 8 päivän tiedonannossa sanotaan, että 8. armeija jatkoi vihollisen panssaroitujen joukko-osastojen takaa-ajamista, jotka perääntyvät Libyan-Egyptin rajalle. On otettu vangiksi kolmen italialaisen divisioonan esikunnat.

väsänyt. Miehistössä ei ole tappelu- eikä hyökkäys halua. Siksi se paljon puhuttu kevythyökkäyskin meni myttyyn. Upseerit yrittävät nostattaa taisteluintoa vetoamalla n.s. „suomalaiseen sisuun“. Uskon kuitenkin, että se naula ei enää vedä. Miehet puhuvatkin avoimesti, että sodan voittoa lopullisesti Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan sotaliitto.

SOTILAAN ÄÄNI

No 113
1942

RINTAMALEHTI

Perjantaina
marraskuun 13 pna

POIS VIERAALTA MAALTA!

Se on rintamamiesten omaisten mielipide

Korpraali Matti Vierikol-
le, 4 Kpk 7678, kirjoittaa hänen
vaimonsa Vieno Vierikko:

„Suomalaisethan ovat omien rajojensa ulkopuolella ja se ei ole enää heidän isänmaata“. Korpraali Aatos Kotikol-
le kirjoittaa hänen äitinsä Humppilasta:

„Jospa sinäkin saisit olla oman synnyinmaasi kamaralla, mutta kun täytyy taistella siellä vieraalla maalla“.

Sotamies Ragnar Wend-
linille kirjoittaa hänen vai-
mionsa Järvenpäästä:

„Oletko sinä joutunut entisten rajojemme tuolle puolelle hyökkäyksiin. Sehän oli alunperin sellainen puhe, ettei suomalaisten tarvitse mennä kauemmaksi kuin Suomen rajoille!“

Aivan niin! Sellainen oli puhe. Suomalaisille sotamiehille valeh-
tettiin sodan alussa, että kysy-
mys oli Suomen rajojen puolus-
tamisesta. He uskoivat tuohon
valheeseen ja lähtivät „sinne
onnekin“. Mutta ennen pitkää
he saivat nähdä, että heidät oli-
tin lähetetty ryöstöretkelle vie-
raaseen maahan. Korpraali Matti
Vierikko, korpraali Aatos Koti-
kolle ja sotamies Ragnar Wen-
delin huomasivat petoksen, sa-
moin kuin sen huomasivat heidän
omaisansakin, kuten ylläsite-
tyistä kirjeistä näkyy. Mutta he
eivät tehneet tuosta huomiostaan
mitään johtopäätöstä, eivät kiel-
lytyneet lähtemästä Suomen ra-
jojen ulkopuolelle, vaan jatko-
ivat tylysti tunkeutumistaan

(Jatkuu 2. siv.)

Kenttö- ja korsulanuja

Arvoa ei ansaita

Arvoa ei ansaita me
Suomen maassa suuressa.

Monen pojan älynuppi
lahoo pensaan juuressa.

Miehet kuolee kuulain alla,
kansa kotirintamalla.

Herrojen kutsumat
saksmanni-vierahat
maassamme julkeina rellestää.

Suomen maa on miehitetty

Saksan natsilaumoilla,

niksmanneja elätetty

Suomen vilja-aumoilla.

Kaikki hyvin järjestetty,
mielet vain on kärjistetty.

Herrojen kutsumat jne...

Suomen naiset saksmanneille
ovat kovin helliä.

Me vain täällä leuat jäässä
syömme selluvelliä.

Sellainen on esa meillä,
herrain sotaan lähteneillä.
Herrojen kutsumat jne...

Leivästä ei huolta meillä,
kunnes riittää kuusia.

Mannerheimin sota vaatii
rekryyttejä uusia.

Niitä on jo kasvamassa,
pikku Fritzit nousemassa.

Herrojen kutsumat jne...

Silloin arvon ansaitsemme
kotimaassa uudelleen,
kun on natsit passitettu
Suomen maasta taivaaseen.
Nouskaa miehet rintamalta,
selustalta, kaikkialta!

Meillä on aseita,
voimaa ja taitoa,

ei natsit saa maassamme rellestää!

(Vanhan sotamiehen laulu-
kokoelmasta)

Suomen armeijan sotilaat!

Jos tahdotte sääslyä surman suusta,
vaatikaa joukko-osastojenne viipymätöntä
siirtämistä takaisin Suomen rajoille, tahi
lähtekää kotinne omin päin!

„Rintamamiehiä huolestuttaa sodan pitkistyminen“

SOTAMIES VEIKKO RAATIKAINEN 11. DIVISIOONAN 8. RYKMENTIN 2. KOMPANIASTA, KOTOISIN RAUTALAMMEN PITÄJÄN SÄÄKSJÄRVEN KYLÄSTÄ, KERTOO:

Suomalaista rintamamiestä huolestuttaa tällä kertaa kaikkein enimmänsodan pitkistyminen. Kaikki odottavat rauhan tuloa. Mutta se tuntuu mahdolltomalta, niin kauan kun sotamiehiä pakotetaan olemaan vieraalla maalla.

Kesällä vielä useat meistä uskoivat sotahullujen upseerien puheisiin ja luulivat, että Stalingradin taistelut tulevat ratkaisemaan sodan, mutta uuden sotatalven alkaessa ei monikaan poika usko enää saksalaisten voittoon. Sotamiesten keskuudessa on alkanut yhä useammin kuulua puhetta, että sota Suomen kohdalta loppuu sitä pikemmin, mitä pikemmin saksalaiset saadaan karkoitettu pois maasta. Poikia keljuttaa se, kun saksalaiset istuvat selkäpuolella, mutta suomalaisia sotamiehiä pidetään tulilinjalla, jossa kuolema vaanii joka hetki. Lomalta saapuneet asetoverimme kertovat, että useissa kaupungeissa selkäpuolella on saksalaisten ja suomalaisten sotamiesten välillä ollut yhteenotot.

Elämä rintamalla on viime aikana ollut aivan sietämätöntä. Punaisen armeijan tarkka-ampujat osaavat ampuu niin taitavasti, ettei niiltä tahdo mitenkään säilyä. Harmittaa vain, ettei venäläisten tarkka-ampujain kuula ole tähän saakka osunut joukkueemme komentajan vänrikki Huurremaan päkalloon. Se piru osaa vaan säilyttää päänsä, vaikka itse onkin niin monen Suomen miehen tappanut.

Sotamiesten mieltä painavat myöskin kotihuolet. Tämän vuoden sato on ollut alhainen. Sitäpaitsi suuri osa pelloista on jäänyt kokonaan kylvämättä, koska miehet oli lähetetty melkein kaikki rintamalle. Huonosta sadosta huolimatta valtion viljaverot ovat huomattavasti kohonneet. Uusi sotatalvi tuo kotiväelle uusia kärsimyksiä. Sotamiehillä ei ole minkäänlaista toivoa saada apua kotipuolelta sapuska-asioissa ja vaatetuksessa. Keväällä täytyi valtion puolelta saadut lämpimät vaatteet luovuttaa pois, mutta takaisin niitä ei ole vielä nytäkään kaikkia saatu. Meidän joukkueessa ei kukaan ole esimerkiksi saanut vielä talvilakkia. Kotoa saadut lämpimät vaatteet on ehditty vaihtaa saksalaisille sapuskaan jo viime talvena. Utojärvellä saksalaiset keplottelivat viina- ja konjakkipulloilla melkein kaikilta meidän joukkueemme pojilta villapaidat, karvalakit ja muut lämpimät vaatteet, jotka nyt olisivat olleet niin tarpeen.

„VIHOLLINEN ON SAANUT TUNTEA NAHOISSAAN PUNAISEN ARMEIJAN PUOLUSTUSKYVYN. SE TULEE VIELÄ TUNTEMAAN PUNAISEN ARMEIJAN MURSKAAVIEN ISKUJEN VOIMAN“

STALIN

Tervehdyssähkösanomia

LOKAKUUN VALLANKUMOUKSEN XXV VUOSIPÄIVÄN JOHDOSTA

GEORG BRANTING

huomattava ruotsalainen sosiaalidemokraatti ja eduskunnan jäsen

Jokainen demokraattisen maailman vapaa kansalainen tuntee luonnollista halua lausua kiitollisuutensa, ihailunsa ja tervehdyksensä Neuvostoliitolle suuren vallankumouksen vuosipäivän yhteydessä. Neuvostoliiton osoittama vastustuskyky ja sen järkkymätön sisäinen lujuus ovat tuloks suuresta sosialistisesta vallankumouksesta, joka uudisti kansan ja valtion väliset suhteet. Ilman tätä Neuvostoliiton puolustuskykyä, ilman sen lujutusta ja siitä johtuvaa sankaruutta Saksan hyökkäyksen vastustamisessa me kaikki olisimme nyt jo natsivaltakunnan orjia.

UPTON SINCLAIR

Neuvostoliiton saavutukset ovat nykyajan historian ihme. Lähetän tervehdykseni suurelle kansalle sen sankarillisen taistelun hetkellä. Amerikan voimat kasvavat nopeasti. Ne lisääntyvät jatkuvasti ja lakkaamatta, ja asiamme voitto on varma.

POIS VIERAALTA...

(Jatkoa 1. siv.)

Neuvostomaan alueelle. Tästä tylsyydestään he saivat maksaa hengellään. Heille kävi samoin kuin on käynyt yli kahdeksadalle tuhannelle mannerheimiläisen valloitusseikkailun uhrille.

Mikään ei voi herättää henkiin niitä, jotka ovat kaatuneet. Mikään ei voi palauttaa rannoille heidän katkottuja käsiään ja jalkojaan. Mutta ne, jotka vielä ovat jääneet eloon, voivat säilyttää henkensä sillä ehdolla, että vetäytyvät nopeasti Suomen rajoille.

SUOMEN ITÄRAJAN TAKANA EI SUOMALAISTA SOTAMIEHISTÄ ODOTA MUU KUIN SÄÄLIMÄTÖN TUHO.

TK-urhot lehtelevät

Suomen armeijan JR 52 8. pataljoonan 8. komppanian sotamiehet Sauli Saukko ja Eino Luomansuu kertovat:

Meidän komppaniassa kävi kiireenvaihtajia, vänrikki Koskimäki kyseli pojilta mieltä ja elämästä komppaniassa. Pojat kertoivat ruoan puutteesta, alusvaatteiden puutteesta, ikävästä elämästä siinä, että lomalle ei ole laskettu muita kuin suurtalonpoikia. Tämän jälkeen kiireenvaihtajien kotipuoleensa kirjeitä. „Vaasa“-lehteen kirjoitettiin: „Maalasi kirkkain värein hauskaa, huoletona ja on elämä 8. komppaniassa“.

Suomi on menettänyt itsenäisyytensä“

sanoo suomalainen sotamies

Syväriin rintamalla Punaisen armeijan vangiksi joutunut Suomen armeijan Erillisen jääkäripataljoonan 1. komppanian sotamies Juhon Reinhold Siinon lausui haastattelussa:

„Suomi on jo kauan sitten menettänyt itsenäisyytensä, sillä koko maan ovat miehittäneet saksalaiset sotajoukot ja kaikissa kysymyksissä Suomi nauttii hitleriläisten mukavuuksia“.

SOTAPOLIISEJA VASTAAN KASVAA

Punaisen armeijan vankina Suomen armeijan sotamies Eino Lahtinen (3. prikaatipataljoona 3. komppania) kertoo:

„Sotapoliisit, jotka ovat suurin piirtein kaikki innokkaita joukkovalvontalaisia, ovat muuttaneet poikien suureksi vitelöksi. Poikien viha sotapoliiseja vastaan on noussut sen verraksi, kun ne pinnailevat seuralalla akkojen kanssa ja pannaan putkaan rintamamiehiä vain mitättömistäkin syistä“.

Larsenin sissit surmaavat saksalaisia

Neuvostoliiton Tiedotustöiden osasto ilmoittaa marraskuun 9 päivänä:

„On saapunut tietoja kuuluisan norjalaisen isänmaanystävä Larsenin johtaman sissijoukon toiminna. Loka-kuussa sissijoukko surmasi 150 saksalaista sotilasta ja tuhosi 6 saksalaisten kuorma-autoa. Suomen ja Norjan raja-alueella Larsenin sissit hyökkäsivät äkkiarvaamatta eräänä yönä saksalaisten kimppuun. Sissit heittivät kasapanoksia kasarmien akkunasta sisälle. Henkiin jääneet hitleriläiset yrittivät paeta, mutta saivat surmansa kivääri- ja konekivääritulesta“.

Saksalaiset pirstovat suomalaisen sotilaan perhe-elämän

Otteita sotamiehille lähetetyistä kirjeistä

Oulusta kirjoitetaan:

„Kunpa tietäisiin tulla omaani vastaan Oulun asemalle. Vaan on jo niin myöhällä pimeää, etten uskalla mennä asemalle, ne saksammit vie Intiössä“.

Jyväskylältä kirjoitetaan:

„Omat miehet on viety tyyten, mutta sen sijaan väkeä täällä on, paljon saksalaisia, jotka herrastelevat komeissa pöksyissä, yökön siivet rinnassa, ja välittämättä teistä rintamamiehistä tahtovat teidän vaimojanne ja sisarianne leikkiä kipiiksi“.

Joensuusta kirjoitetaan:

„En jaksa käsittää sitä suhdetta, joka voi syntyä henkilöitten kesken, jotka eivät edes ymmärrä toistensa puhetta (käsität hyvin mitä tarkoitan). On surullista, että monen perhe-elämä on mennyt ainaseksi pirstaleiksi“.

HITLERILÄISET PELKÄVÄT

RUOTSIN KANSAN

TYYYTYMÄTTÖMYYDEN PUHKEAMISTA

„Saksalaisten menestysten aika on loppunut“, lausuu „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning“

Tukholma. Ruotsalainen lehti „Aftontidningen“ on julkaissut valokuvajäljennöksen salaisesta ohjekirjelmästä Ruotsissa asuville saksalaisille.

Ohjeessa sanotaan, että Ruotsissa on kasvanut huomattavasti vihamielinen suhtautuminen saksalaisiin ja heidän ruotsalaisiin kannattajiinsa.

Mainitessaan tuosta ohjeesta ruotsalainen lehti „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning“ kirjoittaa:

„Jos Saksan kansalaiset Ruotsissa tuntevat olensa hankalaksi, niin onhan heillä tie auki omaan maahansa. Ruotsin taholta ei siihen tulla panemaan mitään esteitä. Saksalaisten suhtautuminen miehittämiensä maiden väestöön on vaikuttanut Ruotsin yleiseen mielipiteeseen. Kummassakin meidän naapurimaassamme on riittävästi havainnollisia esimerkkejä, jotka osoittavat, mitä saksalainen miehitys merkitsee. Maansa vapauden puolesta taistelevia ihmisiä ammutaan. Saksalaiset yrittävät erikoisella raivolla teloitaa panttivankeja. Kaikki se, varsinkin tapahtumat Norjassa, on herättänyt suuttumusta Ruotsin eri yhteiskuntapiireissä“.

„Kylmällä rauhallisuudella — jatkaa lehti edelleen — me olemme sietäneet Saksan lehdistön ylimielistä sävyä Ruotsin lehdistön suhteen. Sitä vähemmän meillä on syytä kadottaa itsehillintääme nyt, jolloin me ymmärrämme sen levottomuuden, jonka sodan kulku on synnyttänyt saksalaisissa. Saksalaisten menestysten aika on loppunut. Menestykset ovat osoittautuneet tuloksettomiksi. Rengas Saksan ympärillä kiristyy yhä tiukemmalle“.

ELÄKÖÖN ENGLANTILAIK-NEUVOSTOLIITTO LAIS-AMERIKKALAISEN TAISTELULIITON VOITTO!

Amerikkalaiset joukot etenevät

POHJOIS-AFRIKASSA

Genevestä tiedoitetiin marraskuun 10 päivänä, että amerikkalaiset joukot astuivat Oraniin ja Casablancaan sekä Tunisin alueelle, jossa ne erikoista vastarintaa kohtamatta etenevät Bizertaa ja Tunisin kaupunkia kohti.

RANSKALAISET TAISTELIVAT AKSELIVALTOJA VASTAAN

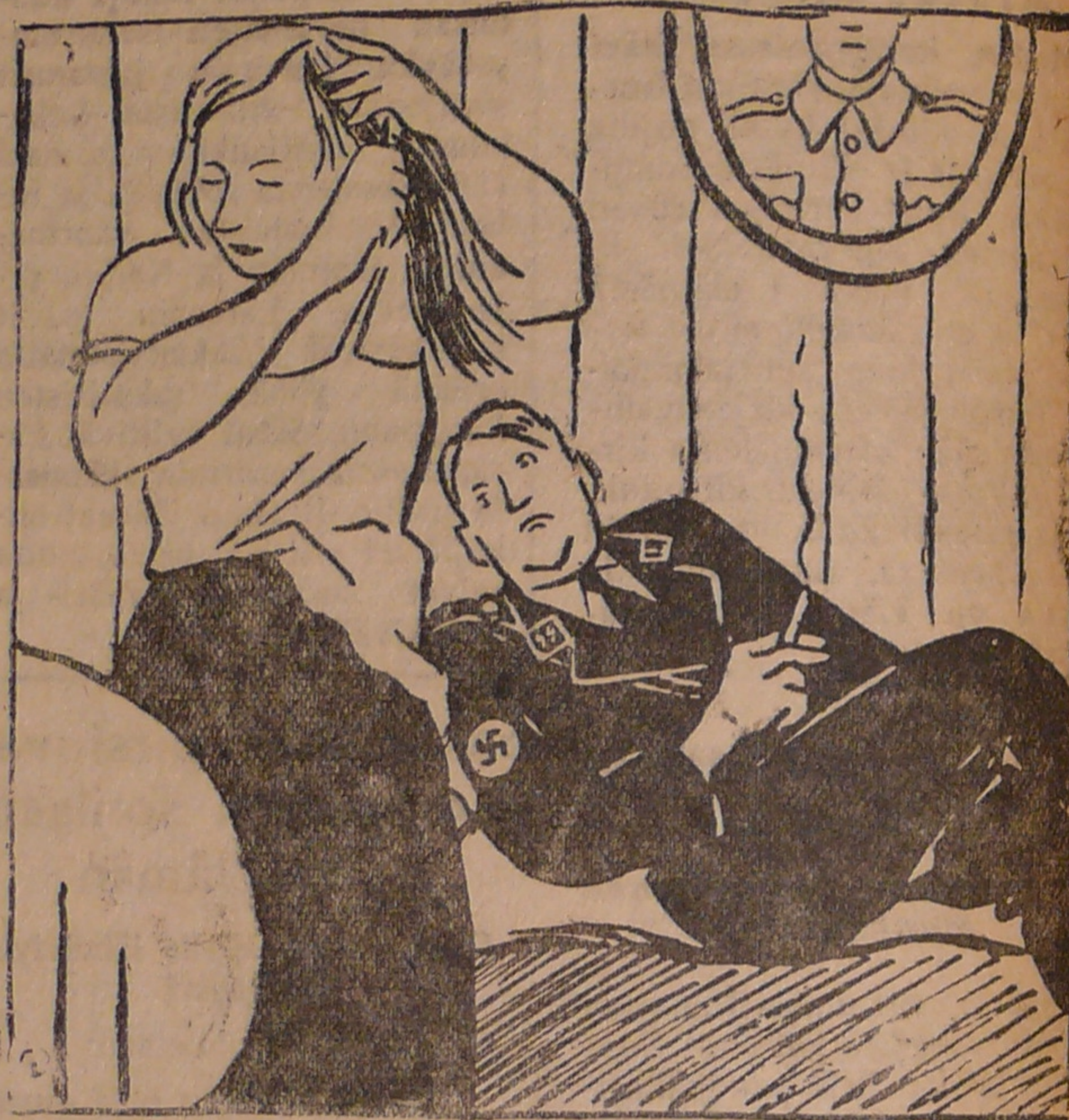
Lontoo. Algeriin saapunut kenraali Girot järjestää ranskalaista pohjoisafrikkalaista armeijaa, joka tulee taistelemaan yhdistyneiden maiden puolella akselivaltoja vastaan. Yhdysvaltain hallitus on sitoutunut varustamaan tämän uuden ranskalaisen armeijan aseistuksella ja muilla sotamateriaaleilla.

AMIRAALI DARLAN ANTAUTUNUT AMERIKKALAISILLE

Geneve. Berliinissä on julkaistu tiedonanto, että amiraali Darlan, jonka piti ottaa Vichyn hallituksen sotavoimien ylipäällikkyyttä Pohjois-Afrikassa, on antautunut amerikkalaisille. Samoin on antautunut näiden voimien ylipäällikkö kenraali Juillain.

Lontoo. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että Petain ja Weygand ovat paenneet Vichystä.

SUOMEN KOTIRINTAMALTA

Saksalainen reijonttimies: „Nyt sinä huomaat, lit. tuseni, että minä olen sinun miehesi todellinen liittolainen“.

MIELNOSOITUKSIA RANSKASSA

Geneve. Amerikkalaisten joukkojen maihinnousu Pohjois-Afrikassa on aiheuttanut liikehtimistä Ranskan miehityksellä ja miehittämättömällä alueella. Pariisissa, Marseillessa ja

Toulonissa on puhjennut saksalaisvastaisia mielenosoituksia. Kansanjoukot astuivat kaduille tunnuksin: „Alas Hitleriläiset!“ „Eläköön vapaa Ranska!“

ENGLANTILAISTEN HYÖKKÄYS Egyptissä jatkuu

Lontoo tiedotti virallisesti marraskuun 9 päivänä, että Mersa Matruhia puolustaneet vihollisjoukot ovat antautuneet. On saatu paljon vankeja, niiden joukossa myös italialaisen „Pavia“-divisioonan komentaja. Marraskuun 9 päivään mennessä englantilaiset olivat ottaneet Egyptin rintamalla noin 30—40 tuhatta vankia. Saksalais-italialaiset joukot ovat menettäneet satoja hyökkäysvaunuja ja noin tuhat tykkiä. Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että kuusi erämaassa saarrettua italialaista divisioonaa on otettu vangiksi. Tämän yhteydessä on tuhottu ja vallattu 900 tykkiä.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 114
1942

RINTAMALEHTI

Maanantaina
marraskuun 16 pñä

STALININ VASTAUKSET amerikkalaisen tietotoimiston Associated Pressin kirjeenvaihtajan kysymyksiin

Amerikkalaisen tietotoimiston Associated Pressin Moskovan kirjeenvaihtaja herra Cassidy kääntyi marraskuun 12 päivänä Neuvostoliiton Kansankomissarien Neuvoston Puheenjohtajan J. V. Stalinin puoleen kirjeellä, jossa pyysi vastaamaan kolmeen Amerikan yhteiskuntapiirejä kiinnostavaan kysymykseen.

Stalin vastasi herra Cassidylle seuraavalla kirjeellä:

„Herra Cassidy!“

Vastaan Teidän kysymyksiinne, jotka lähetitte marraskuun 12 päivänä:

1. „Miten Neuvostoliiton taholla arvioidaan liittolaisten sotatoimia Afrikassa?“

Vastaus. Neuvostoliiton taholla arvioidaan näitä sotatoimia erittäin tärkeäksi ja huomattavaksi tosiasiaksi, joka on osoituksena liittolaisten aseellisten voimien kasvavasta mahdista ja joka avaa näköalan italialais-saksalaisen liittoutuman hajaantumiseen lähiaikoina.

Sotatoimet Afrikassa kumoavat vielä kerran sen epäilijäin väitteen, että englantilais-amerikkalaiset johtohenkilöt eivät kykene järjestämään vakavalta kannalta otettavia sotatoimia. Ei voi olla epäilystäkään, että vain ensiluokkaiset organisaattorit pystyivät toteuttamaan sellaisia vakavalta kannalta otettavia operatioita, kuin menestyksellinen maihinnousu Pohjois-Afrikassa valtameren takaa, satamien ja laajojen alueiden nopea miehittäminen Casablancasta Bougie'hin saakka ja mestarillisesti suoritet-

tu italialais-saksalaisten joukkojen murskaaminen Länsiaavikolla.

2. „Kuinka tehokkaat nämä sotatoimet ovat Neuvostoliittoon suunnatun painostuksen heikkenemisen kannalta katsoen ja milaista apua Neuvostoliitto odottaa vastaisuudessa?“

Vastaus. Toistaiseksi on vielä aikaista puhua näiden sotatoimien tehokkuuden suuruudesta Neuvostoliittoon vastaan suunnatun välittömän painostuksen heikkenemisen kannalta katsoen. Mutta varmuudella voidaan sanoa, että teho ei tule olemaan vähäinen ja Neuvostoliittoon vastaan suunnatun painostuksen määrätty heikkeneminen alkaa jo lähiaikoina.

Mutta kysymys ei ole ainoastaan tästä. Kysymys on ennen kaikkea siitä, että sikäli kuin sotatoimet Afrikassa merkitsevät aloitteen siirtymistä meidän liittolaistemme käsiin, ne muuttavat perinpohjin sotilaallisen ja poliittisen tilanteen Euroopassa englantilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisen liittoutuman eduksi. Ne horjuttavat Hitler-Saksan, akselivaltojen systeemin johtavan voiman, arvovaltaa ja masentavat Hitlerin liittolaisia Euroopassa. Ne herättävät Ranskan horrostilasta, panevat liikkeelle hitleriläisvastaiset voimat Ranskassa ja tarjoavat tukikohdan hitleriläisvastaisen Ranskan armeijan järjestämiselle. Ne luovat edellytykset Italian joutumiselle pois taistelurintamasta ja Hitler-Saksan eristämiselle. Ne luovat vihastoin edellytykset toisen rintaman järjestämiselle Eurooppaan

lähelle Saksan elinkeskuksia, millä tulee olemaan ratkaiseva merkitys järjestettäessä voittoa hitleriläisestä hirmuvallasta.

3. „Kuinka luultavaa on Idässä esiintyvän Neuvostoliiton hyökkäysvoiman yhtyminen Lännessä toimiviin liittolaisiin lopullisen voiton jouduttamiseksi?“

Vastaus. On aivan varmaa, että Punainen armeija on täyttävä tehtävänsä kunnialla, samoin kuin se on täyttänyt sen koko sodan kestäessä.

Kunnioittaen

J. STALIN“.

Marraskuun 13 päivänä 1942.

ROOSEVELTIN PUHEESTA

Washington, marraskuun 10 pñä. Puhueksaan sanomalehtimiesten kokoontumistilaisuudessa Roosevelt lausui, että ne syyt, jotka aikaisemmin estivät alkamasta laajaa hyökkäystä Hitleriä vastaan, eivät nyt enää ole vaikuttamassa. Nyt ei ole mitään syytä rajoittaa hyökkäystä sotatapahtumiin Pohjois-Afrikassa.

Roosevelt ilmoitti, että ensi vuoden loppuun mennessä Amerikan armeijaan tulee ilmeisesti kuulumaan 7,5 miljoonaa miestä nykyisten 4,5 miljoonan asemesta. On myöskin vastaavasti lisättävä asetuotantoa, jonka vuoksi teollisuuteen on otettava yli 4 miljoonaa uutta työläistä.

Sotamiesten ja upseerien omaiset kiroavat Suomen hallitusta

Sotamies Erik Sjölundille kirjoitettiin jo viime vuoden syyskesällä Helsingistä:

„Kirottu Suomen hallitus, joka aikoo mennä niin kauas Venäjälle, jonka kanssa se ei kumminkaan jaksa. Kaikki Suomen parhaat miehet kaatuvat yksi toisensa perästä“.

Vänrikki Eino Saariselle, 1 Kpk 4173, kirjoitti äskettäin hänen vaimonsa Inkeri Saarinen Helsingistä:

„Kyllä Suomen herrat sen sopan keittivät, mikä jää syömättä. Uskokaa nyt, että se on tehtävä, se rauha! Miehet lopuvat ja nääntyvät ihan kaikki“.

Sotamies Erik Sjölund samoin kuin vänrikki Eino Saarinenkin kaatuivat, kantaen taskuissaan kirjeitä, joissa heidän omaisensa kiroavat Suomen hallitusherroja, noita nyrkkinsä saveen iskeneitä ja höynähtäneitä sotahulluja, jotka ovat syösseet Suomen kansan onnettomaan ja täysin toivottomaan sotasekkailuun. Mutta siitä huolimatta sotamies Sjölund ja vänrikki Saarinen tapattivat itsensä niiden samaisten, heidän omaistensa kiroamien herrojen käskystä. Noin tolkkumalla itsensä tapattamisella, häviöön tuomitun asian puolesta, ei ole mitään tekemistä urhoollisuuden eikä miehuullisuuden kanssa. Se on tylsyyttä, jonka oikein luonnehti eräs muuraismäkeläinen nuori talonpoikaisnainen kirjoittaessaan veljelleen Syvärin rintamalle:

„Ettekö te ala jo kääntyä takaisin päin? Kyllä kai se jo riittää Suomen osalta. Kääntykää pois ennenkuin kaikki miehet menee siellä ja haavoittuu. Lampahtahan te olette, kun annatte herrojen tappaa itsenne turhanpäiten“.

Luutnanttikin vetää saksmannia turpaan

Sotamies Eino Luomansuu (JR 52 3. patalj. 8. komppania) kertoi:

„Luutnantti Tamminen kertoi lomalta tultuaan tapauksen, että kun hän oli pikkusen humala-

päissään ja näki nuoren koulutyön kulkevan Helsingin katuja saksalaisen käsikynkässä, niin ei malttanut mennä rauhallisesti ohi, vaan veti saksalaista turpaan“.

KARJALAN SISSIT antavat iskuja valkosuomalaisille anastajille

Neuvostoliiton Tiedoitustomisto ilmoittaa, että ryhmä karjalais-suomalaisia sissejä on tuhonnut vihollisen selustalla 9 kuormattua autoa, hävittänyt kolme kilometriä viestiliinjaa ja surmannut 65 mannerheimiläistä.

Toinen karjalais-suomalaisen sissiryhmä on suistanut raiteilta vihollisen sotilasjunan, tuhoten veturin, 21 kuormattua vaunua ja noin 200 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

„Minä, joka olla tollotan niinkuin lehmä hualeessa veessä“

Kappale sonkajärveläisen talonpojan Otto Karjalaisen haastattelusta.

— Missä joukko-osastossa palvelitte?

— Viimeksi herrat kyöräsivät JR 10 toisen pataljoonan viiden komppanian ensimmäiseen joukkueeseen, ja siinä oli palveltava.

— Teillä ei siis itsellänne ole halua sotia?

— Ei ole. Sitä ei ole ollut, eikä tule.

— Miksi sitten lähditte soitaan?

— No, kun herrat käskivät.

— Pitääkö niiden herrojen käskyä sitten totella vastoin tahtoaan?

— Eipä sitä muutakaan osaa, kun on sellainen kuin minä, joka olla tollotan niinkuin lehmä hualeessa veessä.

— Te kerroitte, että viime vuoden heinäkuun alussa karkasi JR 52 1. komppaniasta, jossa silloin palvelitte, 30 miestä. Miksi ette seurannut heidän esimerkkiään?

— Johan minä sanoin, että minä vaan olla tollotan.

— Jos ette olisi joutunut vangiksi, niin olisitte kai tollottanut siihen saakka, kunnes olisitte tappanut itsenne. Val kuinka?

— Eipä tiedä. Minuakin alko vähän hirvittää ne teidän tarkka-ampujanne, kun ne nyppivät ukon toisensa perästä. Aloin jo vähän itsekseen tuumailla, että taitaa sittenkin olla parempi kun panee repun pykälään ja painelee kotpuoleen.

12. prikaatin sotamiehet pitivät mörkömeteliä ja pehmittivät keljun majurin kylkiluita

KAS 12. prikaatin 4. pataljoonan sotamies, joka ei halua ni-
saattavan julkisuuteen, kertoi tapauksen, joka sattui Kajaa-
tämän vuoden helmikuun loppupuolella. Vaikka tapauksesta
kuluu monta kuukautta, ansaitsee se kuitenkin tulla maini-
sillä se osoittaa, että keljuimmatkin viskaalit saadaan talttu-
kun vaan pannaan töpinäksi. Mainittu sotamies kertoi:

prikaatin komentaja kokosi
miehet ja piti heille puheen
ni: „Jotta Suomi pääsisi
tässä sodassa ja saavut-
strategiset rajansa, on mei-
harrattava vielä paljon voi-

llainen puhe keljutti kaik-
sotamiehiä. Kun upseerit
ivat, otti kersantti Uusitalo
vuoron ja sanoi: „Kan-
a ko meidän uhrata
meämme joidenkin
le käsittämättö-
strategisten rajo-
puolesta? Lähdetään
pojat viinakauppaa
voimaan! Se on vii-
ppaa“.

ta olivat viinakaupan ovet
unat säpäleinä, viina alkoi
poikien kurkusta alas ja
ajan kuluttua oltiin hie-
hprakassa. Paikalle saapu-
olisit yrittivät sekaantua
mutta pojat avasivat hei-
kiiväritulen, ja polla-
äkinäinen lähtö.

pataljoonan pojat ottivat
viinaa mukaansa ja jat-
„juhlimesta“ yöpymispai-

kalla eräässä koulussa. Siellä
tanssittiin, hoilattiin ja ammuttiin
seiniin ja kattoihin. Eräs majuri,
jonka nimeä nyt en muista, saa-
pui poikien juhliin keljuilemaan.
Pojat kävivät käsiksi tuon äijän
rintapieliin, kaatoivat sen lattialle
ja alkoivat pehmittää sen luita
huutaen: „Kyllä me nyt lyö-
dään, perkele“.

Juuri kun eräs sotilaista aikoi
halkaista majurin pääkallon ki-
vääriperällä, onnistui sen ro-
kaleen livahdus ulos huoneesta.

Kohta saapui luutnantti Remes
„juhlapaikalle“ ja alkoi
rukoilla poikia lopettamaan mete-
löimisensä. „Kyllä se on äi-
jä parasta, kun lähdet
täältä, ja heti“, vastasivat
pojat ja ajoivat luutnantin kypä-
lämäkeen.

Aamuyöstä saapui koulutalolle
suuri lauma poliiseja. Niillä oli
raskas työ saada alkaen järjes-
tystä. Mutta vielä myöhemmin
aamullakin, kun poikia lähdettiin
viemään asemalle, pidettiin taas
mörkömeteliä, sillä monelle po-
jalle oli vielä jäänyt pullon poh-
jalle hyvä huomenryppy.

vankien ja ylliloikkarien nimiä ei julkaista ilman
suostumustaan.

maisten neuvoja rintamamiehille

OTTEITA VAIMOJEN, ÄITTIEN, SISARTEN JA
MORSIANTEN KIRJEISTÄ

ksi ette pistä aseita syrjään ja lähde yksinkertaisesti pois?
ua, että Suomen työtätekevä kansa on noin sokea, että ta-
sensä herrojen tähden...“

von, että puolustaisit myös rakkauttasi ja elämisesi oikeutta,
sinulle kuuluvat“.

ette te miehet lyö jo hanttiin ja sano, että ei me tapella
enää“.

RINTAMAJERMU KERTO... ..

Kärsämäen pitäjältä kotoisin
oleva työmies, Rajavartiopatal-
joona 8:ssa palvellut Reino Ar-
vola kirjoittaa meille:

PITKIÄPÄ OVAT „POHJAN
POJAN“ TUNNIT

Rintamalehti „Pohjan Poika“
kirjoitti lokakuun alkupäivinä,
että Stalingradin valloitus on
„tuntien kysymys“. Tästä „tun-
tien kysymyksestä“ kirjoitti sa-
mainen lehti kuukausikaupalla.
Pojat eivät ottaneet vakavalta
kannalta tuota propagandahum-
puukia, vaan luettuaan lehdestä
vitsit käyttivät sen parempiin
tarkoituksiin.

PAPPI LÖNNROTHIN LANTTU

Pappi Lönnroth yllytti poikia
tappelemaan „lopulliseen voito-
toon“ saakka. Papin puheen jäl-
keen pojat vitsailivat: „Ei se
lanttu leikkaa tuolla papillakaan,
kun hän yllyttää tappelemaan,
vaikka luulis hänen noin hen-
genmiehenä tietävän, että jo
katkismuksessa kielletään tappa-
masta ja himoitsemasta lähim-
mäisen omaisuutta“.

„JERMUILEMME
NIIN KAUAN, KUN SAAMME
SYÖDÄKSEMME“

Lokakuun 22 päivänä 2. jouk-
kueen johtaja vänrikki Pystynen
määräsi meidät kaivamaan juok-
suhautaa korsun ja tulipesäkkei-
den välille. Tästä tehtävästä
kieltäydymme, koska emme ol-
leet saaneet syödäksemme koko
päivänä. Vänrikki Pystynen kut-
sui meidät luokseen ja tokasi:
„Mitä te pojat oikein jermuile-
te?“ „Me jermuilemme niin
kauan, kun saamme syödäksem-
me“, vastasivat pojat yhdestä
suusta.

POIS HITLERIN HUKKUVASTA LAIVASTA TAKAISIN SUOMEN RAJOILLE!

„Sakki se on, joka määrää“

Ylitorniolta kotoisin oleva JR 123. pataljoonan 7. komppanian sotamies Leo Mäkelä kertoo:

„Palvelin aikaisemmin JR 54 2. pataljoonan 5. komppaniassa. Tässä komppaniassa oli päällikkönä suojeluskuntalainen luutnantti Pelttari. Pelttari oli oikein pirullinen ja sotahullu mies. Miehillä rähjäminen oli hänen mieltänsä. Mutta loppujen lopuksi miehet „korpeentuivat“. He rupesivat panemaan kamppoihin, eivätkä täyttäneet määräyksiä. Kerrankin, kun luutnantti määräsi pojat panemaan piikkilankaesteita 150 metriä päivässä, nauroivat pojat määräykselle ja sanoivat, että sakki se on, joka määrää. Ja niin estettä tuli vain puolet määrästä. Samalla tavalla kävi teiden teossa ja korjauksessa sekä kämppien rakentamisessa. Luutnantti kyllä rähjäsi, hyppi ja kirosi, mutta kun määräystä ei täytetty, niin sitä ei täytetty. Hän pelotti kyllä linnallakin, mutta kun kaikki olivat yksimielisiä, niin luutnantti ei voinut mitään“.

HELSINGIN ESPIKSELLÄ

Syöneen, juoneen ja kaikin puolin saaneen näköinen saksalainen upseeri kävelee Espiksellä naikkonen kainalossa. Suomen marsalkan muotokuvia kaupittaleva poikanen lähestyy häntä sanoen:

— Herra majuri, ostakaa Mannerheimin muotokuva! Hinta 10 markkaa.

— Ettes häpeä, senkin räkänokka! — karjasee saksmanni. Minä ostan 3 markalla vaikka koko Mannerheimin nahkoiheen ja karvoineen.

SAKSMANNI ISKEE...

SOTATOIMET AFRIKASSA

ENGLANTILAISET vallanneet Tobrukin

Lontoosta ilmoitetaan virallisesti, että Kyrenaikaan perääntyvää vihollista takaa ajaessaan englantilaisten kahdeksas armeija on vallannut Tobrukin ja Bardian. Englannin ilmavoimat jatkavat vihollisen armeijan rippeiden tuhoamista Tobrukista länteen.

— Kairosta tiedoitetaan, että sinne on tuotu 30 tuhatta italialaista sotavankia, niiden joukossa 9 italialaista kenraalia.

Ranskalaisten vastarinta lopetettu

Lontoo. Reuterin tietomisto ilmoittaa, että sotatoimet Pohjois-Afrikassa liittoutuneiden ja ranskalaisten joukkojen välillä on lopetettu kello seitsemän marraskuun päivänä.

Kenraali Eisenhowerin edustajan ja amiraali Darlanin välillä Algerissa tapahtuneiden neuvottelujen jälkeen Darlan julkasi toinen rintama Hitler-Saksalle ja sen rikoskumppaneille vasten voimien komentajille osoitetun päiväkäskyn sotatoimien pettamisesta.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 115
1942

RINTAMALEHTI

Torstaina
marraskuun 19 p:nä

POIS HITLERIN HUKKUVASTA LAIVASTA TAKAISIN SUOMEN RAJOILLE!

ROMAHDUS LÄHENEE

Nykyiset maailmantapahtumat ovat omiaan osoittamaan so-
semmallekin, että Hitlerin ja
romaniaalaisten, unkari-
laisten ja suomalaisten rikos-
kumppaniensa ryöstöseikkailu lä-
henee romahdustaan nopein as-
telin.

Hitlerin sotalaumojen suuryr-
nistys Stalingradin suunnalla ja
Kaukaasiassa on tosiasiallisesti
pysäytetty. Toisin sanoen,
Hitlerin suuret suunnitelmat ovat
tällä kärsineet haaksirikon.
Saksan päämajan tiedonannoissa
rintamalta viserretään nyt ai-
nan toista kuin vielä joku viikko
sitten. Silloin niissä kerrottiin
menemisestä ja uusista aluevoi-
mista. Nyt tehdään suuri numero
siltäkin, jos voidaan ilmoittaa,
että siellä täällä on saatu torju-
ksi joku venäläisten vastahyök-
itys. Pedon karjunta on muut-
unut siipirikon lintusen suru-
mittoiseksi piipitykseksi.

Saksalais-italialaisten joukko-
jen hillitön pako Egyptin rinta-
malla on selvä merkki Saksan ja
sen vasallien väsähtämisestä ja
liittoutuneiden taistelukyvyyn te-
kastumisesta.

Amerikkalaisten
joukkojen maihinnousu ja menes-
ykselliset sotatoimet Länsi- ja
Pohjois-Afrikassa sekä niiden
yhteydessä tapahtuneet kansan-
kello Ranskan Marokossa, Al-
geriassa ja Tunisissa merkitse-
vät uutta kipeää iskua akselival-
lojen arkaan kohtaan. Ne jou-
kkojen sen hetken lähenemistä,
Algerissa tapahtuneiden neuvot-
telujen jälkeen Darlan julka-
sua toinen rintama Hitler-Sak-
salle ja sen rikoskumppaneille vas-
ten voimien komentajille osoi-
tetun päiväkäskyn sotatoimien
pettamisesta.

(Jatkuu 2. siv.)

... Ajaessaan takaa kahta jänistä, sekä öljyä että
Moskovan saartamista, saksalais-fascistiset strategit
ovat joutuneet vaikeaan asemaan.

„... Sikäli kuin sotatoimet Afrikassa merkitsevät alotte-
siirtymistä meidän liittolaistemme käsiin, ne muuttavat perin-
pohjin sotilaallisen ja poliittisen tilanteen Euroopassa englan-
tilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisen liittoutuman eduksi. Ne
horjuttavat Hitler-Saksan, akselivaltojen systeemin johtavan
voiman, arvovaltaa ja masentavat Hitlerin liittolaisia Euroo-
passa. Ne herättävät Ranskan horrostilasta, panevat liikkeelle
hitleriläisvastaiset voimat Ranskassa ja tarjoavat tukikohdan hit-
leriläisvastaisen Ranskan armeijan järjestämiselle. Ne luovat
leriläisvastaisen Italian joutumiselle pois taistelurintamasta ja Hit-
edellytykset Italian joutumiselle pois taistelurintamasta ja Hit-
ler-Saksan eristämiseksi. Ne luovat vihdoin edellytykset toisen
rintaman järjestämiselle Eurooppaan lähelle Saksan elinkes-
kuksia, millä tulee olemaan ratkaiseva merkitys järjestettäessä
voittoa hitleriläisestä hirmuvallasta“.

J. STALIN.

Hulluja haaveita ja rauenneita toiveita

On aivan luonnollista, että nälän ja kurjuuden kourissa kamppailevan Suomen kansan mielessä kytee lakkaamatta toivo kaikkien vihaaman rikollisen sodan loppumisesta, toivo rauhan tulosta.

Mutta vielä viime keväänä oli joukossa sellaisiakin, jotka naivisti uskoivat Mannerheimin „keväthyökkäykseen“ ja liittyivät siihen hulluja haaveita Suomen armeijan voitosta.

Niinpä sairaanhoitajaoppilas **Maija Vermonen** kirjoitti keväällä luutnantti **Tuomo Laadulle**, 9 Kpk 5835:

„Kuule, kyllä sota loppuu varmasti kesällä. Sinä jätät armeijaan, ja syksyllä voimme mennä naimisiin. Täytyyhän tämän sodan loppua voittoon“.

Tuli syksy, vaan sota ei loppunut. Luutnantti Laatu sai surmansa Karjalan korvessa, eikä voitosta voi olla puhuttakaan.

Nyt, uuden sotatalven alkaessa, Neuvostoliiton ja sen liittolaisten uusien suurten voittojen valossa, Maija Vermonenkin jo varmasti uskoo, että tämä sota ei voi päättyä Suomen voittoon. Suurimmankin haaveilijan lienee mahdotonta kuvitella, että Suomi jaksaisi voittaa Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan.

Kotirintama halveksii Mannerheimin rintamaa

Vain raukat sallivat herrojen tapattaa itsensä

Eine Lähdemaa kirjoittaa Turusta Jaakko Jääskeläiselle rintamalle:

„Kyllähän sinä sieltä pääsit, kun olisit vaan niin rohkea kuin esimerkiksi minä. Mutta naiset taitavatkin olla tässä asiassa rohkeampia ja sisukkaampia kuin miehet“.

„Ei sitä kuolemaa taida välttää“

Eräs Elli kirjoittaa sotamies Arvo Vainionpäälle, 1 Kpk 3605:

„Lähetän sinulle veljesi Topin kuolemantiedon. Hän meni miinaan... Hän oli tullut liian rohkeaksi, kun aina niin hyvin luonas. Koeta sinä vain olla hyvin varovainen, vaikka ei sitä kuolemaa taida välttää“.

ROMAHDUS LÄHENEE

(Jatkoa 1. siv.)

vauhtia Euroopan kansojen laajenevalle kapinaliikkeelle hitleriläisiä pyöveleitä vastaan.

Päärosva Hitlerin tähti laskee. Samalla lähenee myöskin hänen suomalaisten rikoskumppaniensa anastusseikkailun lopun alku.

Onnellinen se, joka ehtii pelastaa henkensä, ennenkuin se on myöhäistä. Se onnistuu vain niille, jotka eivät vitkastele, vaan panevat viipymättä toimeksi.

Pois Hitlerin hukkuvasta laivasta! Takaisin Suomen rajoille!

RUOTSALAISET SANOMALEHDDET

Neuvosto-Venäjältä

Ruotsalainen lehti „Göteborgs Handelstidning“ kirjoitti äskettäin kirjoituksessaan „Kansan sota“:

„Niille, jotka muutamien vuosien kuluessa ovat nähneet venäläisten suorittaman työn rauhassa, ei tämä sota ole tuonut paljoakaan odottamatonta. Ne, jotka haluavat selittää venäläisten patriotismin voimaperäisen propagandan ansioksi, jättävät huomioimatta, että tuolla propagandalla ei olisi ollut tuloksia, ellei se oleellisesti vastaisi todellisuutta. Täytyy muistaa, että venäläisten on onnistunut päästä irti nälän ja kurjuuden helvetistä siedettävään elämään ja että heidän edessään väkkyi jo vauras elämä, johon he ovat pyrkineet. Taisteluun ottaa osaa koko kansa tehtaissa, pelloilla, rintamalla ja sissijoukoissa“.

Ruotsalainen aikakauslehti „Nu“ on julkaissut kirjoituksen „Perusteellisen uudelleen arviointi“, jossa sanotaan:

„Me kaikki olemme arvioineet väärin Neuvostoliiton! Mitä kaikkea onkaan vuosien kuluessa puhuttu tuosta maasta! Kuinka usein kirjoitettiin sapekkaita kirjoituksia tilanteesta Neuvostoliitossa ja aina tehtiin johtopäätös, että sellaisen järjestelmän vallitessa ei voida rakentaa mitään vankkaa ja kestävä...“

Neuvostoliitto on näyttänyt voimansa, se on näyttänyt koko maailmalle, että sen kansat ovat lujasti liittyneet yhteen; se on näyttänyt, että sen nuori sukupolvi ei ole henkisesti eikä ruumiillisesti heikompi vihollistaan, vaan että se on voimakas ja kivistumaton. Neuvostoliitto on näyttänyt, että Punainen armeija muodostaa pelottavan seinän teräksestä, lihasta ja verestä“.

Sotavangit kirjoittavat kotiin

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen ja tuttavilleen. Pyydämme lehtemme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeiden otsikoissa mainituille henkilöille.

Emäntä Anna Nissinen, Suomi, Rantsila, Sipolan kylä.

Äiti hyvä!

Ilmoitan näillä muutamilla sanoilla, että jouduin 15 päivänä syyskuuta sotavangiksi Neuvostoliittoon. Kohtelu täällä on oikein hyvä, ettei tarvitse olla minusta huolissa. Ootamme vain milloin sota loppuu, että päästäisiin sitte kotihommeihin. Minua vähän huolettaa, että ehtikö velipoika omilta töiltään auttaa teitä niissä syystöissä ollenkaan? Ja onko ne toiset velipojat säilyneet vielä terveisin siellä rintamalla ja onko heistä kukaan saanut käydä lomalla? Voikaa hyvin. Terveiseni.

Poikanne Erkki.

15. linnoituspatalljoonan sotamies Erkki Nissinen.

Herra Matti Keinonen, Laskelä.

Rakas kotiväki!

Lähetän lämpimät terveiseni kotiin. Olen sotavankina. Ennen vangiksi joutumistani sain lievän haavan. Olin täällä sairaalassa ja tunnen nyt olevani aivan terve. Toivotaan rauhan tulevan pian. Pikaisiin näkemiin.

Kersantti Matti Keinonen.

Toivo Pöllänen

Rouva Pöllänen, Kuhmo, Kuumun kylä.

Rakas vaimo ja lapset!

Lähetän terveiseni täältä Neuvostoliiton sotavankileiriltä. Kylä mua aluksi harmitti kovasti, kun jouduin uudelleen armeijaan, mutta ei mitään, sota minun kohdaltani on loppu. Ei ainakaan tämän sodan aikana Kuhmon hautausmaa saa minua vieraakseen. Saitteko kaikki viljat ja juurikasvit nostettua, vai vieläkö ne viljelyspäälliköt ajoivat vierahtamaan töihin.

Täällä menee hyvin. Ruokaa olen saanut tarpeeksi. Elän jälleennäkemisen toivossa.

Toivo.

Alikersantti Toivo Pöllänen

3. prikaatin 9. komppaniasta.

Amerikan työväenjärjestöt vaativat suhteiden katkaisemista Suomeen

New Jersey:n valtion Essexin piirikunnan työväenjärjestöjen yhteinen voittotoimikunta on hyväksynyt päätöslauselman, jossa todetaan, että Suomen sotilaallisia tukikohtia käytetään amerikkalaisten laivojen hukuttamiseen, mutta siitä huolimatta Amerikassa olevan Suomen lähetystön sallitaan edelleenkin lähettää salaisia sähkösanomia Amerikan vihollisille. Kääntäen presidentti Rooseveltin puoleen toimikunta vaatii viipymättä katkaisemaan diplomaattiset suhteet Suomen hallitukseen.

Väinö Piimäsilta

Herra Eetu Piimäsilta, Herrala as.

akkaat vanhemmat lähdon kirjoittaa teille lohdutusta siihen suruun, mikä teillä painaa. Niinkuin arvaan, te saaneet tiedon, että minä kaatunut. Mutta päinvas-nythän minä vasta elänkin. Täällä niinkuin sanotaan so-alkina. Viimeksi, kun kirjoitin rintamalta, olin paljon tukamassa tilanteessa. Sotavankien kohtelu täällä on ihmismäisenä päinvastaista kuin siellä. Olen iloinen, että jou- tanne, eikä teilläkään ole murehtimiseen. Ajat kun- tuvat Suomessa, niin palaan jälleen luoksenne kotiin.

Väinö.

3. prikaatin 1. patalljoonan sota- Väinö Piimäsilta.

Tiedättekö...

Englantilaiset sotajoukot ovat lyöneet hajalle ja ajaneet pakosalle Egyptin rintamalla kenraali Rommelin johtaman saksalais-italialaisen armeijan.

Amerikkalaiset sotajoukot ovat nousseet maihin Ranskan Pohjois-Afrikassa.

Egyptin rintamalla ovat englantilaiset surmanneet, haavoittaneet ja ottaneet vangiksi 59.000 saksalaista ja italialaista. Näistä saksalaisia 34.000, italialaisia 25.000.

Amerikkalaiset ovat miehittäneet muutamassa päivässä Algerin, Oranin, Casablancan ja Pohjois-Afrikan laajat alueet Casablancasta Bougie'hin saakka.

Englannin 8. armeija on vallannut saksalaisten tärkeät tukikohdat Tobrukin ja Bardian Pohjois-Afrikassa.

Vichyn hallituksen pohjoisafrikkalaisten sotavoimien ylipäällikkö amiraali Darlan ja kenraali Juin ovat antautuneet amerikkalaisille ja julkaisseet päiväkäskyn ranskalaisten joukkojen vastarinnan lopettamisesta.

POIKKEUSTILA NORJASSA

Lontoosta ilmoitetaan, että saksalaiset miehitysviranomaiset ovat julistaneet koko Norjan poikkeustilaan.

Poikkeustilan julistaminen Norjassa tällä hetkellä ei ole pelkästään tavanmukainen hitleriläinen konnantyö sankarilista Norjan kansaa kohtaan. Se on selvä merkki siitä levottomuudesta, joka on vallannut saksalaiset viimeaikaisten tapahtumain johdosta. Saksalaisille on tullut hätä käteen tuntiessaan sen hetken lähestyvän, jolloin liittoutuneiden maiden sotavoimat yhdessä kapinaan nousevien Euroopan kansojen kanssa tekevät lopun Hitlerin hirmuvallasta. Saksalaiset pelkäävät Norjan kansaa, joka julmasta terrorista huolimatta ei ole polvistunut hitleriläisten edessä, vaan on aina sekä sanoin että teoin ilmaissut leppymättömyytensä vihaansa saksalaisia vastaan.

TÄYSKÄÄNNÖS

Koulutuskeskuksessa saatsarin virassa heiluva väpeli istuu kapakassa ja kehuu itseään, tehostaen, kuinka suurta taitoa ja nerokkuutta hänen hommassaan vaaditaan.

„Eihän tuo ole konsti eikä mikään“, tokasee väpelin rehentelyä kuunnellut maalaisukko. „Minäkin kelpaisin siihen virkaan“.

Vastaväitteistä julmettunut väpeli kysyy ivallisesti:

„No, tiedätkös sinä edes sitäköön, koska pitää komentaa täyskäännös?“

„Kyllä vaan“, vastaa maalaisukko. „Jos minä olisin esimerkiksi ollut paikalla silloin, kun Mannerheim syntyi, olisin minä heti komentanut: „Täyskäännös, mars!“

KORVIKEPIHVI

— Ajatteles, kun eräs hajamielinen helsinkiläinen suutari söi erehdyksessä anturanahan ja naulasi pihvin saappaanpohjaksi.

— Sellainen erehdys on anteeksi annettava, sillä pihvi ja anturanahka ovat ihan samaa korviketta.

Ne syyt, jotka aikaisemmin estivät alkamasta laajaa hyökkäystä Hitleriä vastaan, eivät nyt enää ole vaikuttamassa. Nyt ei ole mitään syytä rajoittaa hyökkäystä sotatapahtumiin Pohjois-Afrikassa.

ROOSEVELT.

SAKSAA

Suomen kaupungeissa ja kylissä kukkoilevat, porsastelevat ja kettuilevat saksmannit ovat hyvin auliita opettamaan saksan kieltä — suomalaisille naisille. Tästä voidaan sanoa, että tarkoituksena pyhittää keinot, ja konstit on monet.

Suomalaisen rintamamiehenkin on hyödyllistä tietää joitakin saksan kielen sanoja ja lauseita voidakseen asianomaisissa välienselvittelyissä lausua noille „liittolaisilleen“ sellaisin tilaisuuksiin sopivia kohteliaisuuksia.

Saksmanni on sika. Se kirjoitetaan saksaksi Schwein (äännetään: shvain). Hyvin yleinen ja satuttava on myöskin nimi Schweinehund (äännetään: shvainehunt), joka kirjaimellisesti käännettynä merkitsee „sika-koiraa“ eli siis sikamainen koiratahi koiramainen sika.

Muista saksmanneihin soveltuvista elukkain nimistä mainittakoon Hengst (ori), Bulle (sonni), Ferkel (porsas), Bock (pukki).

Varas on saksaksi Dieb (äännetään: diip), roisto on Lump, rosvo — Bandit eli Räuber (roiber), pyöveli — Henker.

Elukkakin osaa hävetä, mutta saksmanni ei koskaan. Jos sille sanotaan: „Schäm dich!“ (häpeä!), ei se auta mitään. Saksmanni oppii tietämään huutia vasta sitten kun saa kuulla kalloonsa tahi ainakin hyvän tällin siihen paikkaan, jonka nimi saksaksi on Fresse (turpa).

Joka haluaa kohteliaisuuden vuoksi ennakolta tiedustella saksmannin mielipidettä tästä asiasta, voi sen tehdä sanoilla: „Willst du eins in die Fresse?“ (äännetään: vilst du eins in di fresse), mikä suomeksi merkitsee: „tahdotko turppiisi?“

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 116
1942

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
marraskuun 22 p:nä

Ilveilyä

Suomen sanomalehdistö ja ra-
jo pitävät suurta melua elintar-
vikkeiden suurentamisen joh-
dosta, vaikka itse asiassa ei mi-
nään oleellista parannusta väes-
tön muonituksessa ole tapahtu-
nutkaan. Leipäannosten suuren-
minen 50 grammalla päivässä
rasva-annosten kohottaminen
100 gr. kuussa ei poista Suomen
kansan nälkää. Eikä siitä ole ky-
mykskään.

Kysymyksessä on propaganda-
tempu, jolla koetetaan rauhoit-
taa sotaan väsynyttä ja epätoi-
sua joutunutta Suomen kansaa.
Kansalle sanotaan, että Saksa lä-
hettää Suomeen viljaa ja muita
elintarpeita.

Niinkuin ennestään muiste-
taan, on tällaisia lupauksia tehty
aina silloin, kun Hitler on tarvin-
nut uutta tykinruokaa, ja kun
hänen asiansa ovat huononemas-
sa.

Saksalaisten hyökkäyksen
pysäyttämisen Itärintamalla se-
hen Englannin ja Amerikan me-
stykselliset sotatoimet Poh-
jois-Afrikassa ovat perinpohjin
muuttaneet sotilaallisen ja poliit-
tisen tilanteen Euroopassa Neu-
tolliiton ja sen liittolaisten
huuksi. Hitlerille on tullut hätä
käteen ja sen vuoksi hän koet-
taa kaikilla konsteilla pitää „liit-
tolaisiaan“ kiinni epätoivoisessa
olaseikkailussaan.

Hitlerin lupaukset elintarvik-
keiden lähettämisestä Suomelle
muutetaan. Ne jäävät tavallisesti
täyttämättä jos jonkinlais-
en „jää“- sekä muiden esteiden
vuoksi.

Hitler ja hänen peliään pelaa-

(Jatkuu 2. siv.)

FYYRERIN EPISTOLA
Suomen kansalleMAKSUTON LIITE 50 GRAMMAN
LISÄLEIPÄANNOKSEEN

„Alamaiseni uudet ja uskolliset,
tahdon teille ma olla kuin isä.
Sitä todistaa leipäanne hiljattain
tullut ankan suuri lisä.“

Viisikymmentä grammaa! Nykyään
se on lisäys suurenmoinen.
Ihan itseänikin mua peloittaa:
sitä kauanko kestää voinen.

Vaan voihan, kun lisäys aikaan saa
teissä muodot muhkeammat,
taas korteilta poies pudottaa
nuo liioiksi havaitut grammat.

Kuten tiedätte, tilanne kärjistyy;
pahin vasta on alkamassa:
on lyöty korttini sekaisin
Venäjällä ja Afrikassa.

Mutta palaamme asiaan. Teille nyt
siis alkaa lihotuskuuri.
Sen johdosta, arvaan, on syttynyt
sydämissänne riemu suuri.

Nyt ei kukaan saa nälkäänsä valittaa
eikä käyttää myrkkykieltä.
Toki täydeltä vatsalta vaatia saa
yhä enemmän uhrimieltä.

Yhä enemmän miehiä linjoille
ja linjoilta turpeen alle.
Tästä tarkasti huolen pitääköön
minun renkini Kustaa Kalle.

„Uus järjestys“ Suomessa eläköön!
On Suomen kansa nyt vapaa!
Ken tätä ei usko, se tietäköön:
kohta hirressä itsensä tapaa!“

Runomuotoon sovitellut
Vanha sotamies.

SAKSALAISET KÄRSINEET VERISEN TAPPION

Vladikaukaasian (Ordzhonikidsen kaupungin) edustalla useita päiviä kestäneet taistelut ovat päättyneet saksalaisten tappioon.

Neuvostojoukot ovat näissä taisteluissa tuhonneet 13. saksalaisen hyökkäysvaunudivisioonan, „Brandenburg“-rykmentin, 45. polkupyöräpataljoonan, 7. pioneiripataljoonan, 525. panssaritorjuntaosaston, 1. saksalaisen vuoristorykmentin yhden pataljoonan sekä 336. erillisen pataljoonan. Suuria menetyksiä on aiheutettu 23. saksalaiselle hyökkäysvaunudivisioonalle, 2. romanialaiselle vuoristodivisioonalle ja erälle muille vihollisen joukko-osastoille.

Neuvostojoukkojen käsiin on joutunut 140 vihollisen hyökkäysvaunua, 7 panssariautoa, 70 erilaista tykkiä, joista 36 kauaskantavaa, 95 kranaatinheitintä, joista 4 kuusipiippuista, 84 konekivääriä, 2350 autoa, 183 moottoripyörää, yli miljoonan patruunaa, 2 ampumatarvikevarastoa, elintarvikevarasto ja muuta sotasaalista.

Saksalaisilta jäi taistelukentälle yli 5.000 kaatunutta sotamiestä ja upseeria. Haavottuneiden saksalaisten lukumäärä on monta kertaa suurempi kuin kaatuneiden.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO

KURJUUS KOTIRINTAMALLA

„Lapsukaiset pyytää eikä ole mitä niille antaa“

Lauri Hietanen kirjoittaa Tammi-Järveltä korpraali Vilho Manniselle, 1 Kpk 2635:

„Kun ei saa mitään, mitä joka päivä tarvii, ja rahaa silti menee kovasti. On surkeata, kun noi pienet lapsukaiset pyytää eikä ole mitä niille antaa. Vesi tulee silmiin, kun käy niitä surko.“

Lauri Hietasen perhe ei suinkaan ole poikkeusasemassa. Samanlainen hätä ja kurjuus val-

litsee sadoissa tuhansissa Suomen kodeissa. Lauri Hietasen kirje oli tosin lähetetty jo ennen sitä 50 gramman suuruista leipäannoksen lisäystä, jota Suomen hitleriläinen sotapropaganda on niin mahdottoman kovaäänisesti mainostanut.

Olettakaamme hetkeksi, että Hietasen perhe todellakin saa jonkin aikaa nuo 50 mainosgrammaa. Jokainen ymmärtää, että siitä ei kurjuus katoa eikä nälkä loittone...

MIESTÄ MENEE TURPEESEEN...

Sotavanki Otto Karjalainen, joka on palvellut JR 10 2. pataljoonan 5. komppanian 1. joukkueessa, lausui kuulustelussa:

„Tässä sodassa ovat Suomen miesmenetykset hyvin suuret. Sitä osoittavat nekin rajoitetut tiedot, jotka minulla niistä on. Esim. viime vuoden marraskuun alkuun mennessä — siis neljän sotakuukauden aikana — oli JR 52 1. pataljoonasta, jossa silloin palvelin, mennyt kaatuneina ja haavottuneina, pataljoonan kirjurin sotamies Mustosen antaman numerotiedon mukaan, 320 miestä. Tämän vuoden lokakuun 4 päivänä menetti JR 10 2. pataljoona yhdestä komppaniastaan yhdessä ainoassa pienessä kahakassa 80 miestä.“

Kallis „ulko-maanmatka“

Marjatta Timonen kirjoitti aikoinaan Punkasalmen Koivikosta tykkimies Erkki Rantalalle, 1 Kpk 3742:

„Olet siis Venäjän maalla. Mielenkiintoista varmaankin tutustua siihenkin kolkkaan maailmaa. Ulkomaanmatka ihan ilmaseksi. Kunhan et tarvitse maksaa sitä kalliimalla kuin rahalla.“

Tykkimies Rantala joutui mak samaan hengellään „ilmasen ulkomaanmatkansa“, niinkuin kymmenet tuhannet muutkin Mannerheimin kelkassa ja Hitlerin hukuvassa laivassa matkustelevat Suomen miehet. Karjalan saloilla löytyy ikuinen pääteasema kaikille niille Suomen miehille, jotka eivät älyä hypätä ajoissa pois noista ajopeleistä.

Ilmoitamme kaikille muillekin Neuvosto-Karjalan alueella saksamannien asioilla liikkuville „ulkomaan matkailijoille“, että vierailumaksuja Karjalassa ei peritä velkaisissa Suomen markkoissa, vaan on niistä jokaisen kohdaltaan maksettava hengellään.

ILVEILYÄ

(Jatkoa I. siv.)

vat Suomen hallitusherrat ovat heittäneet nälkäiselle Suomen kansalle 50 grammaa leipää, sadakseen sen miehet edelleenkin tappamaan itseään ja ruumiillaan pönkittämään Hitlerin luhistuvaa hirmuvaltaa. Suomen kansan hätä ei noita herroja liikuta. Rintamamiesten ja koko Suomen kansan on muistettava, että he voivat pelastua nälkäkuolemalta vain sodan pikaisella lopettamisella. Jotta sota loppuisi, on ajettava pois saksalaiset maasta ja vaadittava sotajoukkojen siirtämistä takaisin Suomen vanhoille rajoille.

SAKSALAINEN ORJAKOMENTO SUOMESSA

Ei ole helppoa kellään...

Kaikkia Suomen viranomaisten sensuuritoimenpiteistä huolimatta tulee tämän tästä päivänvaloon tietoja siitä, miten nopein askelin Suomessa tapahtuu hitleriläisen valtakomennon juurruttaminen. Tukholmasta ilmoitetaan, että sinne on saapunut tietoja saksalaisen pakkotyökomennon voimaansaattamista Suomen maissa. Tehtaitten työosastoille on määrätty saksalaiset valvojat. Niimmästään rikkomuksesta määrätään työläisille niin suuria rangaistuksia, että usein ei palkka riitä niiden maksamiseen.

„Sosialisti“ kirjoitti äskettäin, että Suomen työläiset ovat tyytymättömiä. „Helsingin Sanomat“ kertovat, että tehtailta Turussa ovat kokonaiset ryhmät työläisiä kieltäytyneet täyttämästä pakkomääräyksistä. Joitakin työläisiä on vangittukin. Tampereella puhkesi erällä moottorikorjauspaikalla lakko, joka tukkautettiin poliisivoimin. Tyytymättömyyttä on ilmennyt myöskin tehtailta Helsingissä.

Taistelu saksalaisten isännöimistä vastaan on jo alulla Suomessa. Siinä taistelussa on suomalaisen sotamiehenkin oikea paikka. Aina pidettävä mielessä yksinkertainen totuus:

Jos et sinä tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut.

HITLERILÄISET RIKKOVAT KANSAINVÄLISIÄ SOPIMUKSIA

Neuvostojoukot ovat ottaneet otaksiksi saksalaisen upseerin Herman Försterin, joka on palvellut Saksan armeijan Erikoispataljoonassa. Förster teki Neuvostoliiton viranomaisille ilmoituksen, josta käy selville, että Erikoispataljoonien tehtävänä on ryöstää ja hävittää kultaa ja taidearvoja miehitehtävissä maissa ja alueilla.

Edustaan monilukuisilla esineillä, kuinka saksalaiset hävittävät ja ryöstävät Neuvostoliiton kulttuuriarvoja Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto tähden, että hitleriläiset täten polkevat sivistyskansojen yleisesti hyödyksiä sodankäyntisääntöjä ja ovat törkeästi Haagin sopimusta, johon Saksakin on yhtynyt. Tämän sopimuksen 6. pykälä kieltää historiallisten muistomerkkien sekä tiede- ja taidearvojen anastamisen, turmelemisen.

Jugoslavian sissit toiminnassa

Bosniassa Jugoslaviassa käydään ankaria taisteluja. Jaitzen kaupungin valtauksen jälkeen jugoslavalaiset sissit karkoittivat italialaiset ja Pavelitsin joukot Jeserosta ja Podrashnitsasta. Miehittäjät perääntyivät epäjärjestyksessä kärsien suurta mieshukkaa ja sotamateriaalien menetystä. Marraskuun ensimmäisinä päivinä italialaiset menettivät kaatuneina 1.300 sotamiestä ja upseeria. Sissit saivat sotasaaaliina 986 kivääriä, 1.800 kranaattia ja paljon muuta sotamateriaalia.

KIROUS JA KUOLEMA SAKSALAISILLE FASCISTISILLE ANASTAJILLE, HEIDÄN VALTIOLLEEN, HEIDÄN ARMEIJALLEEN, HEIDÄN „EUROOPAN UUELLE JÄRJESTYKSELLEEN“!

„Suomen Sosialidemokraatti“ valittelee, kuinka ikävää ja vaivaloista on sodan aikana sanomalehtien toimittaminen, kun lukijakunnalla ei ole minkäänlaista harrastusta rintamatietoihin ja yleensä sota-uutisiin.

„Suomen Sosialidemokraatin“ on siis pakko julkisesti tunnustaa se tosiasia, jonka rintamamiehet ja heidän omaisensa ovat jo kauan sitten huomanneet, nimittäin, että Mannerheimin päämajan viralliset tiedonannot ovat silkkaa valhetta ja pelkkää propagandaa, joka tympäsee.

Kansa haluaa tietää totuuden tilanteesta rintamalla, se haluaa selvää vastausta kysymyksiin: Kuinka suuri on Suomen armeijan mieshukka? Koska päättyy tämä rikollinen sota? Koska loppuu Suomen miesten tapattaminen? On itsestään selvää, etteivät Suomen hallitusherrat voi antaa näihin kysymyksiin selvää vastausta, vaan koettavat kiertää niitä kuin kissa kuumaa puuroa. Juuri sen vuoksi Suomen väestöllä ei olekaan minkäänlaista harrastusta niinsanottuihin „virallisiin rintamatietoihin“ eikä muuhun valhepropagandaan.

— Ruotsalainen sanomalehti „Trots Allt“ kirjoittaa, että norjalaiset sissit aiheuttavat suurta vahinkoa saksalaisille miehittäjille. Kirkkoniemestä etelään sissit polttivat äskettäin erään rakenteella olevan saksalaisen lentokentän parakkirakennukset, joissa asui noin 4.000 saksalaista sotilasta. 52 parakkirakennuksesta paloi poroksi 49. Saksalaiset sotilaat pakenivat palopaikalta alusvaatteissaan pakokauhun vallassa.

„Englantilais-neuvostoliittolais-amerikkalaisella liittoutumalla on kaikki mahdollisuudet voiton saavuttamiseen italialais-saksalaisesta liittoutumasta, ja se voittoa epäilemättä“.

(Stalin)

SOTATOIMET POHJOIS-AFRIKASSA

ENGLANTILAISET JATKAVALT

ROMMELIN ARMEIJAN ROMUTTAMISTA

Lontoosta tiedoitetaan virallisesti, että vihollista takaa ajava kahdeksas armeija oli marraskuun 17 päivänä 70 mailin päässä Bengasista. Pakenevat saksalaiset ovat jättäneet italialaiset oman onnensa nojaan aavikolle, ilman vettä ja liikennevälineitä.

Kenraali Rommel kiihottaa El-Ageilaan järjestääkseen siellä vastarintaa. Mutta englantilaiset saavat yhä lisävoimia ja heidän hyökkäyksensä voimistuu päivä päivältä. Rommelin armeijan saartaminen edistyy suunnitelmien mukaisesti.

AKSELIVALTOJEN MIES- HUKKA 75.000 MIESTÄ

Lontoosta tiedoitetaan virallisesti, että saksalaisten ja italialaisten yhteinen mieshukka Egyptissä ja Libyassa kaatuneina, haavoittuneina ja vankeina nousee 75.000 mieheen.

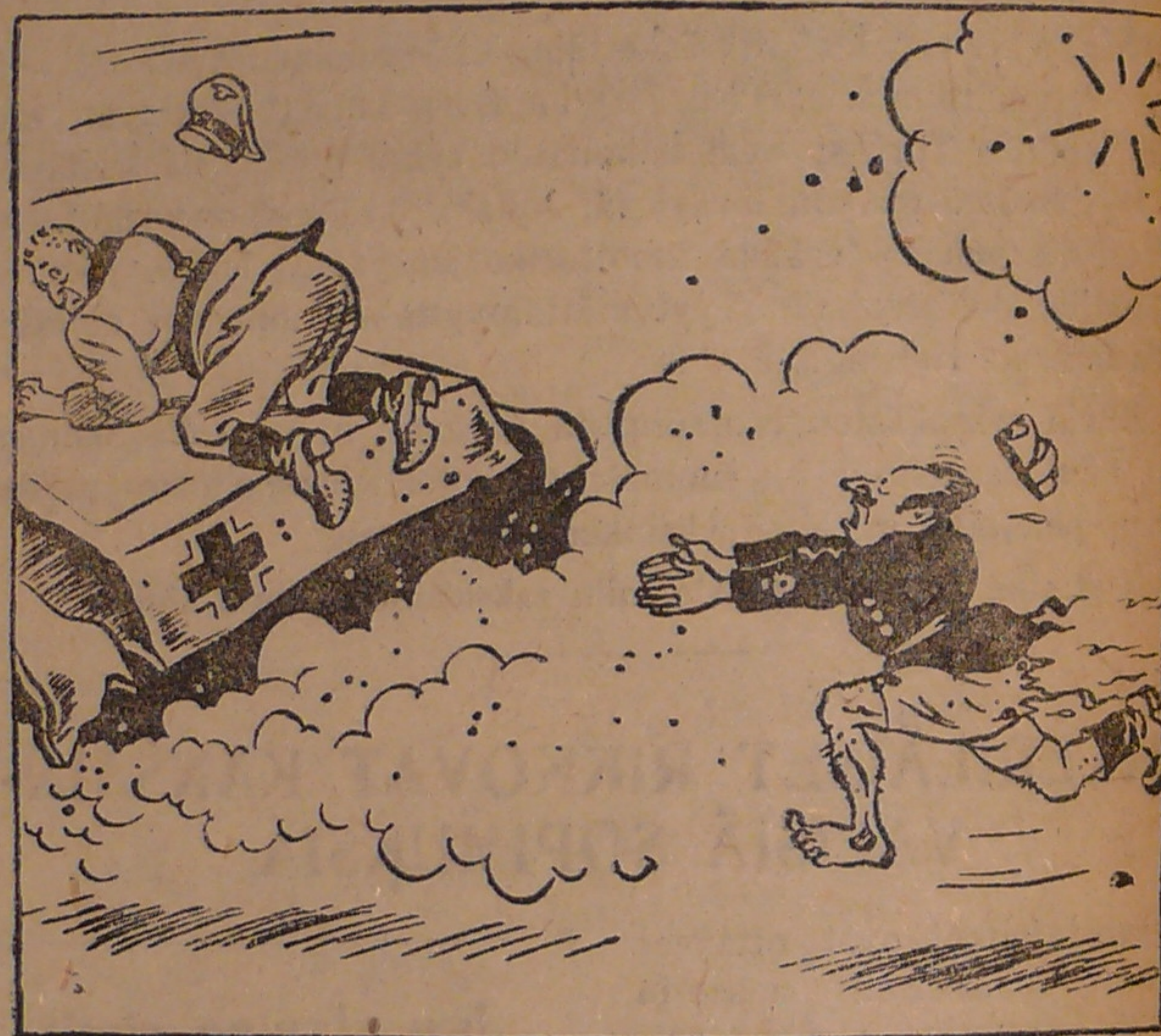
Reuterin tietotoimisto ilmoitti marraskuun 17 päivänä, että liittoutuneiden maiden joukot ovat vallanneet DERNAN ja EL-MEKILIN ja etenevät länteen.

TUNISSA ALKANEET TAISTELUT

Tunisin alueella ovat liittoutuneiden maiden ja Saksan sotajoukot tulleet kosketuksiin. Saksalaiset perääntyvät. Englantilais-amerikkalaiset joukot suuntautuvat Etelä-Tunisiin samaan aikaan kun englantilainen armeija hyökkää rannikkoa pitkin Bizer-taa ja Tunisin kaupunkia kohti.

LEMMENLAULU AAVIKOLLA

Yrittäessään pelastaa omat joukkonsa on Saksan armeijan päälystö Afrikassa jättänyt italialaiset liittolaisensa oman onnensa nojaan.

Kenraali Rommel (hyökkäysvaunusta): Älä odota, rakkaani, mä en enää koskaan takaisin palaa...

Tilanne Saksan—Neuvostoliiton rintaman etelälohkolla

Stalingrad, jonka saksalaiset jo syyskuun alussa leuhkivat valtaavansa muutamassa päivässä, on yhä neuvostojoukkojen hallussa. Nämä pitävät sitkeästi puoliaan ja tekevät vastahyökkäyksiä, aiheuttaen saksalaisille suunnattomia menetyksiä. Niinpä esim. tehdasalueella saksalaiset ovat menettäneet yhdesä päivässä 900 miestä. Saksalaisilta on täällä vallattu useita asemia ja tuhattu 1.500 miestä.

Stalingradista luoteeseen on yksi saksalainen joukkue siirtynyt vapaaehtoisesti Punaisen armeijan puolelle.

Kaukaasiassa, Naltshinkin kaakkoispuolella, neuvostojoukot käyvät hyökkäystaisteluja pakottaen saksalaiset perääntymään. Neuvostojoukot ovat täällä vallanneet muutamia asutuskuskuksia ja epätäydellisten tietojen mukaan tuhonneet kolmessa päivässä 187 vihollisen autoa, 62 hyökkäysvaunua, 14 tykkiä ja lähes tuhat sotamiestä ja upseeria. On saatu runsas sotasaalis, m.m. yli sata laatikollista tykinammukkaa, 10.000 kiväärinpatruunaa, elintarvikevarastoja ja kaksi ampumatarvikevarastoa.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 117
1942

RINTAMALEHTI

Keski-
viikkona
marraskuun 25 pñä

SAKSALAISTEN MURSKAAVA TAPPIO STALINGRADIN LUONA

Neuvostojoukot edenneet 70—90 kilometriä ja ottaneet 24.000 vankia. Taistelukentälle jäänyt yli 26.000 saksalaisen ruumiit

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTI 22. 11:

Joku päivä sitten meidän Stalingradin edustalla sijaitsevat joukkomme siirtyivät hyökkäykseen saksalais-fascistisia sotajoukkoja vastaan. Hyökkäys alkoi kahdella suunnalla: Stalingradin laoteis- ja eteläpuolelta. Murrettuaan vihollisen puolustuslinjan 30 kilometrin leveydeltä Stalingradin luoteispuolella (Serafimovitshin seudulla) ja 20 kilometrin leveydeltä Stalingradista etelään meidän joukkomme, käytyään kolme päivää sitkeitä taisteluja ja murrettuaan vihollisen vastarinnan, etenivät 60—70 kilometriä. Meidän joukkomme valtasivat Kalatshin kaupungin Donin itärannalla, Krivomusginskajan aseman (Sovietsk) sekä Abganerovon aseman ja kaupungin.

Näin ollen katkaistiin molemmat rautatiet, jotka huoltavat Donin itäpuolella sijaitsevia vihollisen sotajoukkoja.

Meidän joukkojemme hyökkäyksen kestäessä on täydellisesti murskattu vihollisen kuusi jalkaväkidivisioonaa ja yksi hyökkäysvaunudivisioona. On tuotettu suuria menetyksiä vihollisen seitsemälle jalkaväki-, kahdelle hyökkäysvaunu- ja kahdelle moottoridulle divisioonalle. Kolme päivää kestäneiden taisteluiden aikana on otettu 13.000 vankia ja vallattu 360 tykkiä. On saatu myös paljon konekivääreitä, kranaatin- ja miinanheittäimiä, kivääreitä, autoja sekä suuri määrä ampumatarvike-, ase- ja elintarvikevarastoja. Sotasaaliin määrää lasketaan.

Vihollinen jätti taistelukentälle yli 14.000 kaatuneen sotilaan ja upseerin ruumiit.

Taisteluissa kunnostautuivat kenraaliluutnantti Romanenkon, kenraalimajuri Tshistjakovin, kenraalimajuri Tolbuhinin, kenraalimajuri Trufanovin sekä kenraaliluutnantti Batovin joukot.

Meidän joukkojemme hyökkäys jatkuu.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

KIROUS JA KUOLEMA SAKSALAISILLE FASCISTISILLE ANASTAJILLE, HEIDÄN VALTIOLLEEN, HEIDÄN ARMEIJALLEEN, HEIDÄN „EUROOPAN UUELLE JÄRJESTYKSELLEEN“!

HYÖKKÄYS JATKUU

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto ilmoitti 23. 11:

Marraskuun 23 päivänä meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään ja etenivät Stalingradin luoteispuolella 10—20 kilometriä, vallaten Tshernyshevskajan ja Perelazovskin kaupungit sekä Pogodinskin kauppalan. Stalingradin eteläpuolella meidän joukkomme etenivät 15—20 kilometriä, vallaten Tundutovon ja Aksain kaupungit.

Marraskuun 23 päivän iltaan mennessä oli sotavankien lukumäärä lisääntynyt 11 tuhannella ja vankien lukumäärä on nyt 24.000.

Marraskuun 23 päivän iltaan mennessä oli saatu yhteensä seuraava sotasaalis: 557 tykkiä, 2.826 autoa, 1.200 rautatievaunua, 2.625 konekivääriä, 32 käyttökunnossa olevaa lentokonetta, 35 käyttökunnossa olevaa hyökkäysvaunua ja paljon käsiaseita sekä ammustarvikkeita, joiden lukumäärää ei vielä ole laskettu.

On tuhottu: 70 lentokonetta, 157 hyökkäysvaunua, 186 tykkiä.

Marraskuun 23 päivänä vihollinen jätti taistelukentälle 12.000 kaatunutta sotamiestä ja upseeria.

ELÄKÖÖN ENGLANTILAIS-NEUVOSTOLIITTOLAIS-AMERIK- KALAISEN TAISTELULIITON VOITTO!

SOTATOIMET POHJOIS-AFRIKASSA

BENGASI VALLATTU. TUNIS
JA BIZERTA LIITTOUTUNEI-
DEN LÄHIMPINÄ TAVOIT-
TEINA

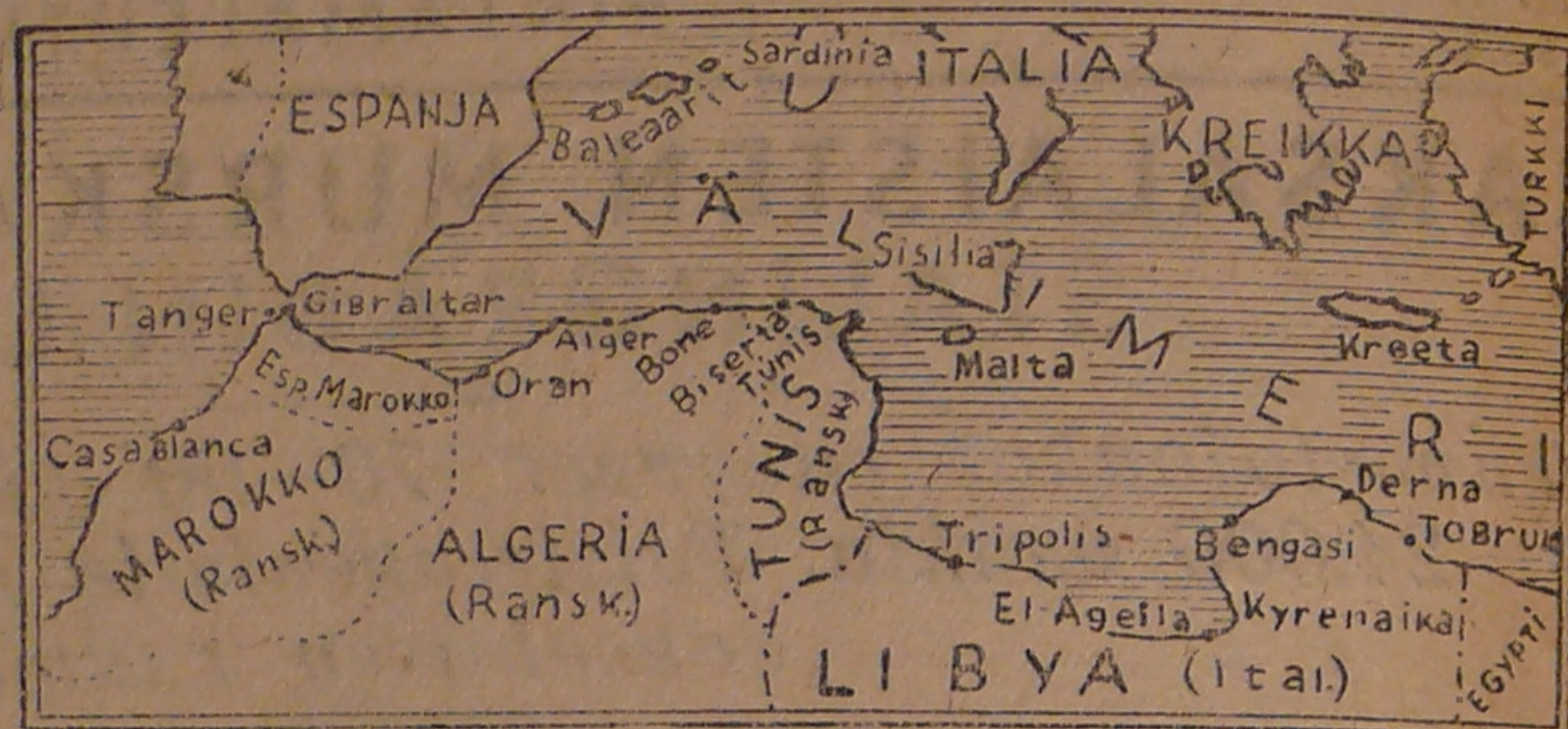
Lontoo. Virallisesti tiedoi-
taan, että englantilaiset joukot
valtasivat marraskuun 20 p:nä
Bengasin. Rommelin pakene-
vaa armeijaa takaa ajavat eng-
lantilaiset joukot olivat marras-
kuun 21 p:nä 70 mailin päässä
El-Ageilasta.

Lontoo. Reuterin tietotoi-
misto ilmoittaa, että koko Tun-
isin alue, lukuunottamatta kapeaa
kaistaa Tunisin kaupungin ja Bi-
zerthan välillä, on liittoutuneiden
maiden joukkojen hallussa.

Reuterin tietotoimisto ilmoit-
taa, että Afrikan sisämaasta,
Tsa d-järven seudulta, on ran-
nikkoa kohti tulossa liittoutuneiden
uusi armeija, jonka tarkoi-
tuksena on lyödä poikki Rom-
melin perääntymistie El-Agei-
lasta länteen.

Englantilaiset ovat tehostaneet
huomattavasti Italian sotilaalli-
sesti tärkeiden keskusten pom-
mittamista. Marraskuun 21 päi-
vän vastaisena yönä englantilai-
set tekivät taas tuhoisan ilma-
hyökkäyksen Torinon. Se oli
suurin tämän sodan aikana Ita-
liaan tehdyistä ilmahyökkäyksis-
tä. Koko kaupunki oli sakeiden
savupilvien peitossa.

Taistelevan Ranskan
piireistä saatujen tietojen mu-
kaan Pohjois-Afrikkaan on saa-
punut Flandin ja Pucheux. En-
siksi mainittu on ollut Petainin
hallituksessa ulkoministerinä ja
viimeksi mainittu sisäministe-
rinä.

Neuvostosissit suistaneet kiskoilta 100 junaa

Saksalaisten miehittämällä neuvostoalueilla toimivat sissit anta-
vat tuhoisia iskuja Saksan armeijan huollolle. Neuvostoliiton Tie-
doitustoimisto ilmoittaa, että neuvostosissit ovat marraskuun 9 ja
12 päivän välisenä aikana suistaneet kiskoilta 34 saksalaisten sotilas-
junaa. On tuhottu 15 veturia, 440 vaunua, avovaunua ja säiliövau-
nua. Samassa ajassa sissit ovat surmanneet 940 saksalaista sota-
miestä ja upseeria sekä räjäyttäneet 7 rautatie- ja maantiesiltaa.

Marraskuun 13 ja 17 päivän välisenä aikana sissit ovat suista-
neet kiskoilta 66 saksalaisten sotilasjunaa. Epätäydellisten tietojen
mukaan on tuhottu 16 veturia ja 200 sotatarvikkeilla kuormattua
vaunua ja avovaunua. Samassa ajassa sissit ovat räjäyttäneet kym-
menen siltaa ja surmanneet suuren määrän hitleriläisiä.

— Leningradin rintaman tarkka-ampujat ovat kolmes-
sa päivässä surmanneet 800 hitleriläistä.

JAPANIN MENETYKSET MERISODASSA

NEW YORK, marraskuun
20 p:nä. Virallisen tiedonannon
mukaan Japani on vuoden
1941 joulukuun 7 päivästä
lähtien menettänyt 243 laivaa,
niiden joukossa 2 linjalaivaa,
6 lentokoneiden emälaivaa, 21
risteilijää, 39 hävittäjälai-
vaa, 7 sukellusvenettä ja 51 kulje-
tuslaivaa.

Sitäpaitsi oletetaan, että
259 japanilaista alusta on vau-
rioitettu.

Yhdysvallat ovat samassa
ajassa menettäneet 60 laivaa,
niiden joukossa 1 linjalaivan,
4 emälaivaa, 6 risteilijää, 21
hävittäjälai-
vaa, 4 sukellusve-
nettä ja 4 kuljetuslaivaa.

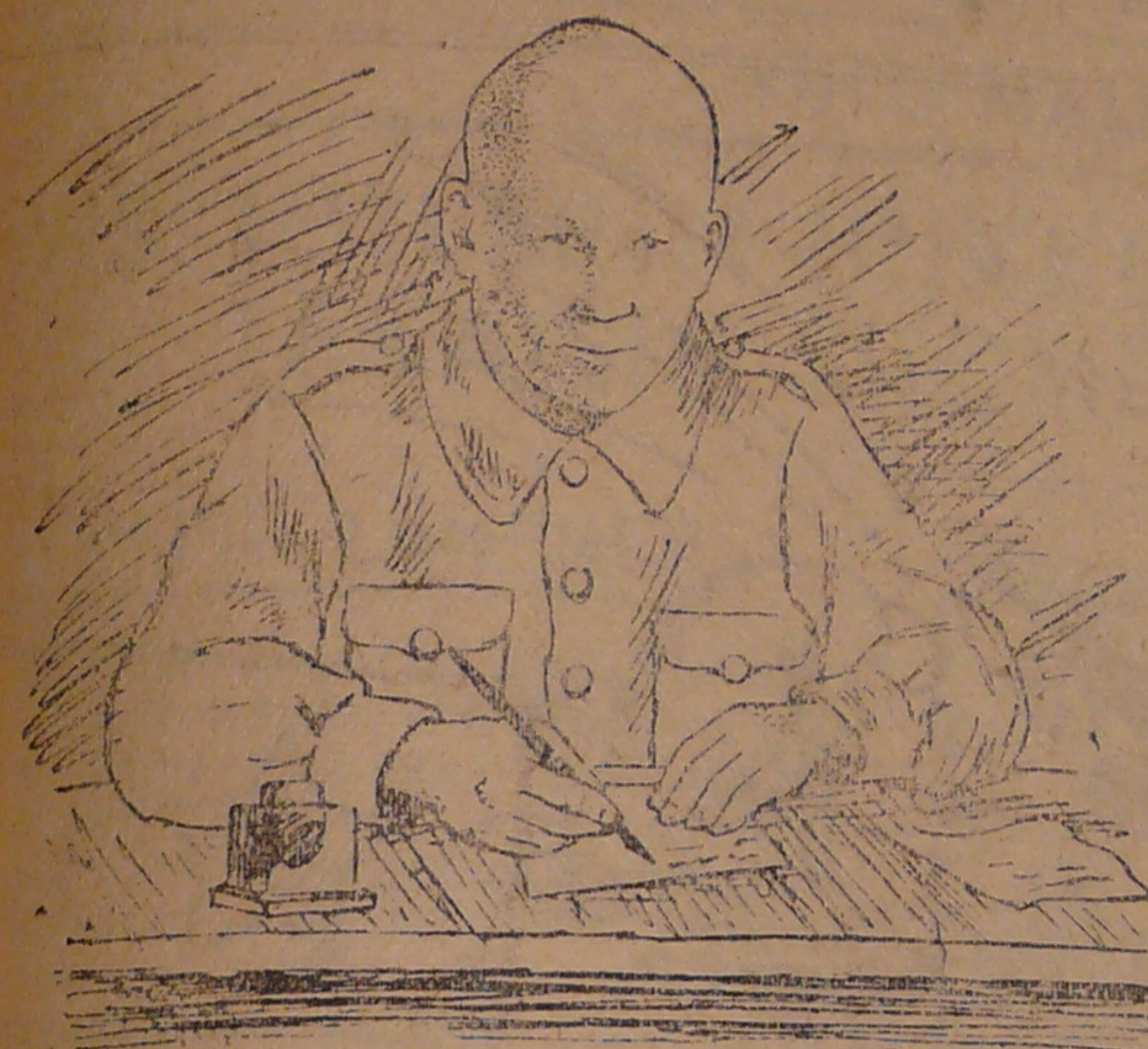
Italian mieshukka

Reuterin tietotoimisto ilmoit-
taa, että luotettavista lähteistä
saatujen tietojen mukaan Italia
on vuodesta 1940 lähtien menet-
tänyt sodassa 45 divisioonaa,
niistä 27 mustapaitojen divisioo-
naa.

Jugoslavian sisseillä menestystä

Jugoslavian sissit ovat yölli-
sessä taistelussa vallanneet Bi-
hatshin kaupungin. Kaupungissa
sissien käsiin joutui 500 vaunu-
lastillista vehnää ja maissia, jot-
ka oli tarkoitettu Saksaan lähe-
tettäväksi.

AVOIN KIRJE Hitler-Suomen presidentille Risto Rytille

Teidän toivottomassa sotasei-
kailussanne. Minä esimerkiksi
vedin nappini pois Teidän rikolli-
sesta pelistänne antautumalla Pu-
naisen armeijan vangiksi. Olen
nähty useita satoja Suomen ar-
meijan entisiä sotamiehiä, jotka
ovat menetelleet samoin. Monet
sadat ovat pelastuneet Teidän li-
hamyllystänne karkaamalla koti-
seuduilleen. Kaikki muutkin soti-
laat voivat pelastaa henkensä
lähtemällä joukolla Suomen ra-
joille. Suomen kansa voi pelas-
tua sodan kourista suistamalla
vallan satulasta Teidät ja muut
Teidän kaltaisenne Hitlerin apu-
rit.

Suomen kansalla on siis valin-
nan varaa vaikka minkä verran.

Te, herra Ryti, luotatte kuten
pukki suuriin sarviinsa saksalai-
seen sotaväkeen, jonka olette
päästänyt Suomeen isännöimään.
Te luulette Hitlerin santarmien
suojaavan Teitä kansan kostolta.
Turha toivo! Hitlerin hirmuval-
lan perustukset alkavat jo hor-
jua. Saksalaisten vastoinikäymi-
set lisääntyvät kaikilla suunnilla,
sekä rintamilla että selustassa.
Se luo suotuisat edellytykset
menestykselliselle taistelulle sak-
salaisten karkoittamiseksi Suo-
mesta.

Silloin, herra Ryti, on myöskin
Teidän laulunne laulettu, koska
Teillä kehran ei ole valinnan va-
raa.

Ottakaa vastaan, herra presi-
denti, ja pitäkää hyvänänne ko-
ko se vilpittön halveksuminen,
jota suora ja rehellinen suoma-
lainen kansan mies tuntee Teitä
ja kaikkia Teidän kaltaisiaanne
saksalaiskätyreitä kohtaan.

Viljam Kempainen

metsätyöläinen Hyrynsalmelta,
14. linnoituspataljoonan ali-
kersantti.

herra Ryti!

Olette vanha asianajaja.
näky Teidän lokakuun 25
päivän pitämästänne puheesta-
jossa Te koetatte ovelalla
ajotempulla puolustella niin
Teidän ja kumppanienne
ettoman „Suur-Suomi“-seik-
än jatkaminen.

Meillä ei ole valinnan va-
ranotte Te. Nuo samat sa-
on kuultu Teidän jokaisessa
ressanne. Tuossa väitteessä
olla vinha perä, mikäli
koskee Teitä itseänne ja joi-
n muita samaan porukkaan
avia herrasmiehiä. Kyllä se
laan, että Te olette niin pa-
soikeutunut Suomen kan-
sella takana Hitlerin kanssa
mitinne salajuoniin ja lehmä-
pöihin, että Te ette pääse
yli ettekä ympäri. Kyllä
on, että Teidän täytyy
yhdessä Hitlerin hirmu-
romahduksen kanssa.

Mutta jos Teillä, herra Ryti ja
kumppanit, ei ole valinnan varaa,
suotta Te siitä yleisölle va-
syyttäkää vaan itseänne!
Te kysynyt yleisön miel-
loinkaan, kun istuitte Hitle-
kelkkaan. Kuka Teitä käski

höynähtämään Hitlerin kuisku-
tuksista ja uskomaan Saksan
voittoon? Mitäs annoitte ahneu-
den perkeleen sokaista silmänne,
niin että luulitte voivanne ran-
kaisematta, anastaa naapurikan-
san omaisuutta? Kuka on käske-
nyt sammakkoa pullistamaan it-
seään häräksi?

Teillä, herra Ryti, ei ole va-
linnan varaa. Mutta se on Tei-
dän asianne ja herra Hitlerin
asia. Kahden kauppa, kolmannel-
le korvapuusti, sanotaan. Mutta
Te tahdotte sotkea koko Suomen
kansan omaan likaiseen pyyk-
kiinne. Te luulette, että kansa ei
huomaa Teidän silmäkääntö-
temppuanne, ettei se havaitse
sitä eroa, mikä on sen ja Risto
Rytin välillä.

Risto Ryti ei ole kansa. Risto
Ryti on häikäilemätön asianaja-
ja, joka ennen ajoi sellaisten
asiakkaiden juttuja, jotka mak-
soivat hyvin. Nyt Ryti ja kump-
panit ajavat Suomessa saksalaisten
asioita, saaden saksalaisia
ristejä rintaansa.

Suotta Te koetatte sotkea sel-
viä asioita. Jos Teillä ei ole va-
linnan varaa, niin kansalla on.
Suomalaisen sotamiehen ei ole
suinkaan pakko tappaa itseään

POIS HITLERIN HUKKUVASTA LAIVASTA TAKAISIN SUOMEN RAJOILLE!

„Kyllä tämä maailma on sentään hullusti“

Maija Artamo kirjoittaa Hämeenlinnasta sotamies Vilho Heikkiselle, 1 Kpk 4860:

„Kyllä tämä maailma on sentään hullusti. Niin hyvä kuin se sentään oli ja tämä-möiseksi helkkarin myllyksi ne sotakiihkoilijat sen saivat, että tästä ei otta selvää edes kirjanoppinut“.

Maailma on oleva Suomen kohdalta edelleenkin hullusti niin kauan, kunnes Suomen nykyiset sotahullut hallitusherrat saavat johtaa Suomen miehiä rosvoamaan vierasta maata. „Helkkarin mylly“ loppuu Suomen kohdalta heti, kun sotilaat pakottavat herrat vetämään Suomen armeijan pois Neuvostokarjalasta. Ennen se ei lopu, vaan käy yhä hullummaksi.

„Tule nyt pian kotiin, jätä se kauhea sota!“

Sotamies Gunnar Ingmannille kirjoittaa eräs hänen läheisistä omaisistaan:

„Ragnar on haavoittunut käteen. Hänen on nyt hyvä olla sairaalassa. Hän saa pitää henkensä ja pääsee sitten kotiin, kun muuten ei pääse.“

Tule nyt pian kotiin, jätä se kauhea sota!“

Tähän kirjeeseen sisältyy päivänselvä neuvo G. Ingmannille järjestämään asiansa hinnalla millä tahansa, vaikkapa käteenkin haavoittamalla niin, että pääsisi pois sodasta. Sen huomaa kuka hyvänsä. Ingman itse ei sitä huomannut tai sitten hänellä ei riittänyt rohkeutta omaistensa toivomuksen toteuttamiseen ja hän sai surmansa.

Lukija! Sinun omaisesi toivat varmasti samaa kuin Ingmanninkin omaiset. Noudata viipymättä heidän neuvoaan ja toteuta heidän toivomuksensa. Jo huomenna se saattaa olla myöhäistä.

OMAISTEN NEUVOJA

OTTEITA RINTAMAMIEHILLE LÄHETETYISTÄ VAIMOJEN MORSIANTEN JA SISARTEN KIRJEISTÄ

„Miksette te miehet lyö jo hanttiin ja sano, että ei me tapella yhtään enää. Niin minä tekisin.“

„Jos alkaa taistelut, niin he hyökkäyttää, mutta passaahan siitä tehdä toppi, ettei lähde hyökkäykseen.“

„Miksi ette pistä aseita syrjään ja lähde yksinkertaisesti pois? On hullua, että Suomen työtätekevä kansa on noin sokea, että tappaa itsensä herrojen tähden.“

SAKSALAISTEN TAPPIO

VOLHOVAN RINTAMALLA

Muutamia päiviä sitten neuvostojoukot hyökkäsivät Volhovan rintamalla tiedustelutarkoituksessa erästä tärkeää asutuskeskusta vastaan ja valtasivat sen. Saksalaisten oli pakko heittää tälle rintamansalle paljon uusia voimia. Torjuen menestyksellä saksalaisten vastahyökkäykset neuvostojoukot tuhosivat kolmessa päivässä noin 5.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria, 11 tykkiä, 3 kranaatinheitintä, räjäyttivät ampuvatarkoituksella ja vaimensivat 19 tykkiä ja 7 kranaatinheitinpatterin tulen.

SOTILAAN ÄÄNI

No 118
1942

RINTAMALEHTI

Lauantaina
marraskuun 28 pnä

POIS HITLERIN HUKKUVASTA LAIVASTA! TAKAISIN SUOMEN RAJOILLE!

RATKAISU LÄHENEE

Saksalaisten musertava tappio Stalingradissa, Rommelin armeijan suuri selkeä voitto Länsiaavikolla sekä englantilais-amerikkalaisten joukkojen menestykselliset sotatoimet Pohjois-Afrikassa ovat saattaneet Hitler-Saksan ja sen liittolaiset hyvin tukaan asemaan. Mutta kaikki nämä viestit liittoutuneitten maiden suurista voitoista ovat vasta alkusoittoa. Suuret tuhoaukkoja taistelut ovat edessä. Suuri ilme on hetki Hitlerin ja hänen rikoskumpaniensa kanssa lähestyy.

Me olemme sodan alusta alkaen osoittaneet Suomen armeijan sotilaille, kuinka järjellöntä ja tyhmää on tapattaa itseään onnettomassa ja toivottomassa sodassa Hitlerin ja hänen suomalaisten aisankannattajensa anastuspyyteiden puolesta. Me olemme varoittaneet, kuinka vaarallista ja kohdasta on lähteä ryöstämään suurelle ja väkivalle naapurikansalle kuuluvaa maaisuutta. Me olemme neuvoneet Suomen armeijan sotilaita poistumaan rintamalta ennen kuin se on myöhäistä, vaatimaan joukko-osastojensa siirtämistä takaisin Suomen rajoille.

Hyvin monet ovat ottaneet varoituksemme ja neuvomme varteen, karanneet kotijoukkojensa metsiin tahi antautuneet Punaisen armeijan vangiksi. Mutta toiset ovat olleet odottamaan „kunnes etelämpänä tapahtuu ratkaisu“.

Nyt tuo ratkaisu on lähenemässä nopeaa voimaa. Stalingradin ja Pohjois-Afrikan taistelut puhuvat kyllin selvää kieltä siitä, että tuo ratkaisu on oleva aivan toisenlainen kuin mitä suomalaisille sotilaille on uskoteltu. Edessä on englantilais-neuvostoliiton-amerikkalaisen liittoutuman voitto ja Hitlerin sekä hänen liittolaistensa nujertaminen. Mikään muu ratkaisu ei ole mahdollinen.

Tilanne on selvä. Suomalaisenkin sotatilan on vihdoin aika tehdä oma ratkaisu. Siis:

POIS HITLERIN HUKKUVASTA LAIVASTA!
TAKAISIN SUOMEN RAJOILLE!

Neuvostojoukkojen voittoisa hyökkäys Stalingradin suunnalla jatkuu

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO
ILMOITTAU:

Marraskuun 24 päivänä meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään Stalingradin suunnalla. Rintaman luoteislohkolla meidän joukkomme etenivät 40 kilometriä ja valtasivat Surovinkin kaupungin ja aseman. Don'n mutkassa meidän joukkomme etenivät 6—10 kilometriä ja valtasivat asutuskeskukset Simovskin, Kamyshtinkan, Blizhnaja Perekopkan, Trehostrovskajan ja Sirotinskajan. Kleitskajasta lounaaseen meidän joukkomme ottivat vangiksi kolme aikaisemmin saarrettua vihollisdivisioonaa, niiden mukana kolme kenraalia esikuntineen. Stalingradin pohjoispuolella hyökkäivät joukkomme, vallattuaan asutuskeskukset Tomilinin, Akatovkan ja Latomankan Volgan rannalla, yhtyivät Stalingradin pohjoisosaa puolustaviin joukkoihimme. Stalingradista etelään meidän joukkomme etenivät 15—20 kilometriä ja valtasivat Sadovojen kaupungin sekä asutuskeskukset Umantsevon ja Peregrusnin.

Marraskuun 24 päivän iltaan mennessä sotavankien lukumäärä lisääntyi 12 tuhannella miehellä. Kaikkiaan on taistelujen aikana otettu vangiksi 36.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Epätäydellisten tietojen mukaan meidän joukkomme ovat marraskuun 19 ja 24 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet seuraavan sotasaalin: 1.164 erilaista tykkiä, 431 käyttökunnossa olevaa sekä vaurioitettua hyökkäysvaunua, 88 käyttökunnossa olevaa sekä vaurioitettua lentokonetta, 3.940 autoa, yli 5.000 hevosta, 3 miljoonaa tykinammusta, 18 miljoonaa patruunaa, suuren määrän käsiaseita sekä ampuvatarkoituksella ja elintarvikevarastoja, joita luetteloidaan.

Marraskuun 24 päivänä vihollinen jätti taistelutentille yli 15.000 kaatunutta sotamiestä ja upseeria.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto.

Kuningas Nälkä ampumahaudassa

„Suur-Suomen“ hallitsija Nälkä Suuri maakuoppaan kerran tulla tupsahtaa, kun nääntyneenä solttu parka juuri jo viime kannikkaansa nakertaa.

— Seis! Hände hoch! Stoi! Kuka olet? Mistä? Ma ensi kerran sinut nähdä saan. Ma venäläisen tunnen pukimista ja saksalaisen hänen kuonostaan.

— Kai varmaan olet outo muukalainen, kun mua tunne et, — näin vastaa Nälkä vain. — Jo minut tuntee joka suomalainen, „Suur-Suomen“ hallittavakseni sain.

On luonto Nälän nimeksenj pannut, mun edessäni kansat kumartaa. Ma kierrellyt oon monet maat ja mannut, on vallassani myöskin Suomen maa.

Oon ylös nostanut maamiehen leipävartaan ja tyhjentänyt siemenhinkalon. Ma vihasena tarraan vastustajan partaan, ja kumppani oon sen, kell' pussi tyhjä on.

— En sua tunnusta — oot valehallitsija, — näin virkkaa sotamies. — Saat laputtaa! On helvetissä sulle sopivampi sija. Ken Suomen kuninkaaksi sinut tunnustaa?

Käy ulos täältä saksalaistes luo!

He sinut valtaan auttoi, sortain meitä.

— Ei auta — vastaa Nälkä, — puheet nuo. Sä olet uhrini, en sua enää heitä...

...Jo ylle saalihinsa Nälkä kyyristyy ja syleilevi kuihtunutta solttu parkaa, mut kynsistä pois Nälän riistäytty nyt sotamies, päin saksamannia karkaa.

— Pois maasta saksalaiset, lahtarit! Päin teitä, roistot, pistimmme kääntyy. Nyt pelastakaa maanne, Suomen soturit! On Suomi myyty, hukkuu vereen, nääntyy!

Nikoteemus.

Suomalainen sotamies!
Jos sinä ei tapa saksalaista, niin saksalainen tappaa sinut.

Kuinka voi säilyttää päänsä?

„Keinoja on monia“,
VASTAA SOTAMIES TOIVO KORHONEN

Paltamon pitäjässä kotoisin olevan JR 52:n 1. pataljoonan 3. komppanian sotamiehen Toivo Korhosen vastaukset haastattelijan kysymyksiin.

— Miksi te lähditte tappelemaan Neuvostoliittoa vastaan?

— Rintamalle lähdin vankilaan joutumisen pelosta.

— Mutta eikö teitä peloittanut se, että menetätte henkenne rintamalla?

— Kyllä minä sitä pelkäsin. Mutta on monia keinoja, joilla voi säilyttää päänsä rintamalla, eikä tarvitse tapella. Kun lokakuun 4 päivänä Puna-armeijan joukko-osasto valloitti meiltä tukikohdan, niin en nähnyt kaatuvan yhtään puna-armeijalaista, vaikka tulta annettiin kovasti. Kun myöhemmin keskustelin tästä kysymyksestä kavereitteni kanssa, sain selville, että pojat pysyivät syvällä kuopissaan eivätkä ampuneet kohti, vaan ylös. Toiset rikkoivat osia aseistaan, ettei tarvinnut ollenkaan ampua. Jotkut sotamiehet haavoittivat itseään.

Komppanian päällikkö luutnantti Mikkola määräsi meitä valloittamaan takaisin kukkulan. Me lähenimme kukkulaa niin kauan, kun näimme, että se ei ollut hengenvaarallista. Kun kuulat alkoivat vinkua korvissamme, palasimme yksinkertaisesti takaisin.

Luutnantti Mikkola yritti muu-

tunnin lepuutuksen jäl-
hyökkäyttää uudelleen.
kun pojilla ei ollut halua
ottaa itseään, niin minkäs hän
voi. Menimme kuitenkin
tölmälle, josta muutamat in-
kkaimmat suojeluskuntalaiset
voivat edetä. Mutta he oikasi-
koipensa omasta ja puna-
meijalaisten tuesta. Meidän
kistö ampui nimittäin lyhyeksi
ensimmäinen ammus osui
malle tulenjohtopaikalle ja toi-
hyökkäyslinjan eteen. Tässä
hakassa meidän komppaniasta
atui ja haavoittui 12 miestä.
istä tapauksesta oli meidän
skundessa juttua, että tykistö-
tekivät sen tarkoituksella,
he olivat jo aikaisemmin
roittaneet: parasta on ettette
sde sinne kukkulalle, sillä
mssa tapauksessa voi teille
ydä kalpaten.

— Eikö se sittenkin olisi hen-
säilyttämiseksi varmimpaa
syttellä Suomessa eikä lähteä
eraalle maalle?

— Kyllä se niin on. Minäkin
ran sattumalta säilytin pääni
lä, etten ryhtynyt vastustele-
aan hetkellä, jolloin puna-ar-
meijalaiset nappasivat minut van-
ksi. Selvintä tietysti olisi, että
jot tekisivät niinkuin tekivät
meidän komppanian sotamiehet
etele ja Kilström, jotka loma-
sulta jäivät yksinkertaisesti ko-
moleensa. Olen kuullut, että he
ovat hyvin eivätkä poliisit ole

Valistusupseeri Salmi- nen antaa ohjeita kenttäpastoreille

JR 30:n valistusupseeri luut-
nantti M. Salminen raapi niska-
lojaan ja sadatteli oikein sydä-
mensä pohjasta. Ja olipa arvoi-
la propagandaviskaalilla siihen
työhön. Hänen uutterasta „va-
hustustyöstään“ huolimatta sota-
miehet eivät mitenkään saaneet
hänsä, miten suuri onni se oi-
staaan on, kun he saavat vuo-
roaan vertansa ja uhrata hen-
ensä Suomen vallanpitäjien
linnaimon tyydyttämiseksi.
Neuvostoin, miehet olivat alka-
neet yhä useammin ja avoimem-
min mainiilla, että „mitä hem-
mein tekemistä meillä on täällä
Karjalan erämaissa“.

HITLERILÄIS-MANNERHEIMILÄINEN LIHAMYLLY

heitä löytäneet. Poikain keskuu-
dessa oli myöskin puhetta siitä,
että lähdetään oikein porukalla

täältä Karjalasta Suomeen, niin-
kuin aikoinaan teki 40 Rantavaa-
ran poikaa.

Mutta kun hätä on suurin, niin
apukin on lähinnä. Aikansa ki-
roiltuaan luutnantti Salminen
muisti rykmentin pastorit, jotka
ovat aina valmiita yllyttämään
miehiä tapatuttamaan itseään.
Luutnantin päässä välähti nero-
kas ajatus, että jos kiroilu ei
auta, niin ehkä jumalansana aut-
taa.

Ja riemastunut valistusupseeri
Salminen ryhtyi lykkäämään oh-
jeita rykmentin pastoreille:

„Kun miesten keskuudessa saat-
taa esiintyä epätietoisuutta niistä
syistä, jotka ovat aiheuttaneet en-
tisen rojan ylittämisen, on tärkeä-
tä aina sopivassa tilai-
suudessa selittää asiaa...“

Ja luutnantti Salminen luette-
lee virkakirjeessään nuo syyt.

Eikä hän esitäkään mitään teko-
pyhiä syitä, sellaisia kuin „isän-
maan puolustus“, „heimovel-
jeys“ ja muu humpuuki, joihin
sotapropaganda tavallisesti tur-
vautuu. Ei, hän tarttuu rohkeasti
härkää sarvista ja lyö pastorien
eteen ne todelliset syyt, joiden
takia Suomen herrat niin kovasti
tahtovat saada Neuvosto-Karja-
lan ja yrittävät sitä rosvota.

Luutnantti selittää:

„Kuten kaikki olemme huoma-
neet, on maaperä täällä viljavaa...
Metsätaloudella on täällä aivan
erikoiset mahdollisuudet. Itä-Kar-
jalassa on paljon erilaisia mine-
raaleja, joten vuoriteollisuudella
on täällä suuria mahdollisuuksia.
Teollisuuden kehitystä helpottaa

(Jatkuu 4. siv.)

STALINGRADIN TAISTELUT

Surmattu yli 46.000 saksalaista, otettu vankeja 51.000

Neuvostoliiton tiedotustoimisto ilmoitti 25. 11:

Marraskuun 25 päivänä meidän joukkomme, murtaen vihollisen vastarintaa Stalingradinseudulla, jatkoivat hyökkäystään entisillä suunnilla. Rintaman luoteislohkolla meidän joukkomme valtasivat Ritschkovskin, Novomaksimovskin, Staromaksimovskin rautatieasemat sekä asutuskeskukset Malonabatovski, Birjutschkov, Rodionov, Bolshaja Donshinka ja Malaja Donshinka.

Bolshaja Donshinkan ja Malaja Donshinkan asutuskeskustenseudulla on tuhottu aikaisemmin saaretut vihollisen 22. hyökkäysvaunudivisioonan joukko-osastot.

Marraskuun 25 päivän iltaan mennessä sotavankien lukumäärä lisääntyi 15 tuhannella miehellä. Kaikkiaan on marraskuun 19 ja 25 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa otettu van-

„SUUROTTELU“, JOSTA TULI „JOTAKIN“

Tämän vuoden maaliskuun 23 päivänä kirjoitti Turusta eräs Inga sotamies Niilo Viljaselle, 9 Kpk 5835:

„Aika... lähestyy sitä teidän suurotteluanne. Saa sitten nähdä mitä siitä tulee, kun se Suur-Suomi tehdään nyt sitten tänä keväänä, mikäli heidän puheensa pitävät paikkansa. Kyllä sen arvaa, että siitä jotakin keväällä taas tulee“.

Aivan niin, „jotakin“ siitä tuli, siitä suuriäänisesti mainostetusta Mannerheimin kevät-hyökkäyksestä nimittäin. Johan me silloin sanoimme, että siitä tulee pannukakku. Nyt me sanomme, että ei tosiaankaan ole kaukana se suurottelu, jossa koko „Suur-Suomi“-vouhotuksesta lopullisesti tehdään „jotakin“. Onnen poika se, joka osaa vetää mekkonsa pois siitä pyykistä ja painuu Suomen rajoille ennen tuota suurottelua.

Meksikko muodostaa

250-tuhantisen maihinnousuarmeijan

Tietotoimisto United Press ilmoittaa, että Meksikko muodostaa 250-tuhantista maihinnousuarmeijaa, joka tulee osallistumaan sotatoimiin akselivaltoja vastaan Meksikon ulkopuolella.

joitakin hupsuja uskomaan, että vieläkin „kannattaa tehdä uhrauksia“ herrojen saaliinhimon tyydyttämiseksi, niin antakoot samalla heille viimeiset herran sakramentit, sillä nuo miehet ovat kuolemaan tuomittuja miehiä.

Asianlaita on nimittäin siten, että valistusupseeri Salminen, luettellessaan kaikenlaisia mahdollisuuksia, on hajamielisyydessään unohtanut ainoan täysin mahdollisen mahdollisuuden: sen, että Punainen armeija on tekevä nuuskaa ja tuomaskuonaa kaikista Karjalan rikkauksien tavoittelijoista, elleivät he tule ajoissa järkiinsä ja poistu neuvostomaasta.

Vanha sotamies

giksi 51 tuhatta vihollisen sotamiestä ja upseeria. Meidän joukkomme ovat marraskuun 19 ja 25 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa ottaneet 1.300 erilaista tykkiä, 5.618 autoa sekä 52 ampumatarvike-, sotakalusto- ja elintarvikevarastoa.

Marraskuun 25 päivänä vihollinen menetti kaatuneina lähes 6.000 sotamiestä ja upseeria.

On tunnettu asia, että Neuvosto-Karjalassa on runsaasti luonnonrikkauksia, mutta noiden rikkauksien olemassaolo ei ollenkaan merkitse sitä, että niiden olisi jouduttava Suomen tukki-kapitalistien ja raharuhtinaiden taskuun. Neuvosto-Karjalan kansa on pitänyt ja tulee edelleenkin pitämään huolen maansa rikkauksien käytöstä.

Parisataa tuhatta Suomen armeijan sotilasta on noita rikkauksia herroille tavoitellessaan jo päässyt hengestään ehtimättä edes saada tukki-kapitalistien ja suojeluskuntalaisten asioilla juokseville sielunpaimeniltaan viimeistä herranehtoilista ja synninpäästöä.

Sen vuoksi mekin puolestamme annamme pastoreille hyvän neuvon. Kun he ovat saaneet

VALISTUSUPSEERI...

(jatkoa 3. siv.)

runsaiden koskivoimien esiintyminen... Myöskään ei sovi unohtaa niitä suuria mahdollisuuksia, joita Vienen meri tarjoaa kalastukselle. Kysymyksessä on siis luonnonriikkaan alueen liittäminen Suomeen. Ja sen vuoksi kannattaa tehdä uhrauksia...

Rykmentin valistusupseeri
luutnantti M. SALMINEN.

Selvää kieltä! Kyllähän herrojen kannattaa tehdä uhrauksia uusien rikkauksien saavuttamiseksi, kun uhreina eivät ole herrot itse, vaan kansanmiehet. Mutta kannattaako sotamiesten uhrautua, siinä kysymys, jota kannattaa vakavasti harkita.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
Joulukuun 1 p:nä

NEUVOSTOJOUKKOJEN VOITTOISA HYÖKKÄYS STALINGRADIN SUUNNALLA JATKUU

OTAONNI ON KÄÄNTYNYT

Suomen sotapropaganda on otanut itselleen ylivoimaisen uran. Se koettaa tehdä olemattomaksi sen masentavan vaikutuksen, jonka viimeaikaiset sotapahtumat — saksalaisten suuri alkäsauna Stalingradin luona ja jamaanaikaiset saksalais-italialaisten joukkojen musertavat tappiot Pohjois-Afrikassa — ovat tehneet Suomessa, kuten koko Hitlerin leirissä.

Kansa huomaa ja tuntee, että otaonni on kääntynyt. Sodan käynnissä on tapahtunut jyrkkä käänne Neuvostoliiton ja sen liittolaisten eduksi. Kansa aavis-
taa Mannerheimin „Suur-Suomi“-seikkailun surkean lopun lähestyvän. Mutta „Uusi Suomi“ ja sen perässä muut hitleriläiset propagandalehdet koettavat näy-
tellä edelleenkin levollista naamaa.

Ylltsevuotavan, mutta ennen-
kaisen voitonriemunsa huumaa-
mina nuo lehdet vielä muutama
viikko sitten kehoittivat lukijoi-
aan suuntaamaan katseensa
Stalingradiin, jonka kukistumi-
nen sanottiin olevan muutaman
päivän, jopa vain muutaman tun-
nin kysymys. Stalingradin
kukistumisen uhoiltiin merkitse-
vän kauan ja hartaasti kaivatua
Neuvostoliiton lopullista romah-
dusta ja sodan onnellista päätty-
mistä Suomenkin osalta.

Nyt, kun asiat ovat saaneet
saksalaisille hyvin nolon kään-
teen Stalingradissa samoin kuin
Pohjois-Afrikassakin, kielletään
suomalaisia „vilkuilemasta ympä-
rilleen“ ja tolkutetaan, että se
mitä muualla tapahtuu, ei vaiku-

(Jatkuu 2. siv.)

Marraskuun 26 päivänä meidän joukkomme Stalingradinseudulla, murtaen vihollisen vastarintaa, jatkoivat hyökkäystään entisiin suuntiin. Rintaman luoteislohkolla meidän joukkomme valtasivat asutuskeskukset Krasnoje Selon ja Generalovin. Donin mutkassa meidän joukkomme valtasivat asutuskeskukset Kalatshkinin, Perepolnyn, Verhni ja Nizhni Gerasimovin sekä Verhni Akatovin, työntäen tällä lohkolla vihollisen joukko-osastojen rippeet Donin itärannalle. Stalingradista lounaaseen meidän joukkomme valtasivat asutuskeskukset Jagodyn, Skljarovin, Ljapitshevin, Nizhne-Kumskin, Gromoslavkan, Generalovskin ja Darganovin.

Stalingradin eteläpuolella on menestyksellä torjuttu vihollisen kahden jalkaväkidivisioonan vastahyökkäykset, niiden yrittäessä murtautua lounaaseen. Vihollinen kärsi suuria menetyksiä.

Marraskuun 26 päivän iltaan mennessä vankien lukumäärä lisääntyi 12 tuhannella miehellä. Marraskuun 19 ja 26 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa meidän joukkomme ovat ottaneet vangiksi yhteensä 63.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria.

Marraskuun 19 ja 26 päivän välisenä aikana käydyissä taisteluissa meidän joukkomme ovat kaapanneet 1.863 erilaista tykkiä, 3.851 konekivääriä, noin 50.000 kivääriä, 1.320 käyttökuntoista ja vaurioitettua hyökkäysvaunua sekä noin 9.000 hevosta. On vallattu myöskin 108 sotakalusto-, ampumatarvike- ja elintarvikevarastoa.

NEUVOSTOLIITON TIEDOTUSTOIMISTO.

Ulkomaalaisten lehtien lausuntoja
Punaisen armeijan hyökkäyksestä
Stalingradin suunnalla

— Sanomalehti „Svenska Dagbladet“ kirjoittaa, että venäläisten hyökkäys Stalingradin luona on todellinen yllätys. Lehti korostaa, että saksalaiset joukot Stalingradin edustalla ovat tosiasiallisesti miltei kokonaan saaretut ja niitä uhkaa vakava vaara.

— Turkin lehdet ja radio kiinnittävät suurta huomiota neuvostojoukkojen hyökkäykseen. Ankaraan radioaseman radioselostaja lausui, että viikko alkoi tapahtumalla, johon kiintyi koko maailman huomio. Puhe on venäläis-

ten antamasta ankarasta iskusta saksalaisille joukoille Stalingradin luona. Tuo isku on jo tuottanut tuntuja tuloksia.

— Englantilainen lehti „Times“ kirjoittaa, että hyökkäys on tehnyt liittolaisiin mitä syvimmän vaikutuksen, sillä se on todistus venäläisten ehtymättömistä voimista.

Sanomalehti „News Chronicle“ kirjoittaa: „Nyt Venäjä on Saksalle vaarallisempi vihollinen kuin hetkellä, jolloin Saksa hyökkäsi Venäjän kimppuun“.